

ການສຳແດງແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ - ພາກທີສາມ

ການເປີດເຜີຍຮາກຖານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ການສຶກສາພຣະນິມິດ ແລະ
ໜ້າທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ

Jeff Pippenger
2023-08-21

“ດັ່ງນັ້ນ ໃນການຄົ້ນຫາທຸກໆ ແລະ ຂຸດຄົ້ນເພື່ອຫາອັນມະນີອັນລຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງ
ບັນດາຊັບສົມບັດທີ່ຊ່ວຍໄວ້ກໍຈະຖືກຮັບຮູ້ ໂດຍບໍ່ຄາດຄິດ ພວກເຮົາພົບແຮ່ອັນລຳຄ່າທີ່ຄວນຖືກເກັບກ່ຽວ
ແລະ ຮັກສາໄວ້ດັ່ງຂອງມືອາຊີບ. ແລະການຄົ້ນຫານັ້ນຈະຕ້ອງດຳເນີນຕໍ່ໄປ. ຈົນເຖິງບັດນີ້
ຊັບສົມບັດສ່ວນໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ໄດ້ພົບນັ້ນໄດ້ຢູ່ໃກ້ພື້ນຜິວ ແລະ ໄດ້ມາໂດຍງ່າຍ.
ເມື່ອການຄົ້ນຫາຖືກດຳເນີນຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ຄວາມພະຍາຍາມທຸກປະການຍ່ອມຖືກກະທຳເພື່ອຮັກສາຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ໃຈໃຫ້ບໍ່ລົງ.
ເມື່ອຈິດໃຈຖືກຮັກສາໃຫ້ເປີດກວ້າງ ແລະ ຄົ້ນຫາໃນທຸກໆການສຳແດງພຣະທຳຢູ່ສະເໝີ
ພວກເຮົາຈະພົບແຫຼ່ງສະສົມອັນອຸດົມແຫ່ງຄວາມຈິງ.”

“ຄວາມຈິງເກົ່າແກ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນແງ່ມຸມໃໝ່,
ແລະຄວາມຈິງຕ່າງໆຈະປາກົດຂຶ້ນຊຶ່ງໄດ້ຖືກມອງຂ້າມໄປໃນການສືບຄົ້ນ.
ຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຖືກຜັງໄວ້ໃນການໃຫ້ເຫດຜົນອັນຫຼອກລວງຂອງຄວາມຜິດ,
ແຕ່ມັນຈະຖືກຄົ້ນພົບໂດຍຜູ້ສືບຄົ້ນທີ່ຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ. ເມື່ອເຂົ້າຄົ້ນພົບ
ແລະເປີດຄັງສົມບັດແຫ່ງອັນມະນີອັນລຳຄ່າຂອງຄວາມຈິງ, ນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນການລັກຊັບ;
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຊື່ນຊົມອັນມະນີເຫຼົ່ານີ້ອາດຄອບຄອງພວກມັນໄດ້,
ແລະແລ້ວພວກເຂົາເອງກໍມີຄັງສົມບັດທີ່ຈະເປີດໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ. ຜູ້ທີ່ແບ່ງປັນອອກໄປ
ຍ່ອມບໍ່ໄດ້ຮັດໃຫ້ຕົນເອງຂາດແຄນຈາກຄັງສົມບັດນັ້ນ; ເພາະໃນຂະນະທີ່ເຂົາພິຈາລະນາມັນ
ເພື່ອຈະນຳສະເໜີມັນໃນລັກສະນະທີ່ດຶງດູດຄົນອື່ນ, ເຂົາກໍພົບຄັງສົມບັດໃໝ່....”

“ຜູ້ທີ່ຍືນຍົງຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນໃນຖານະຄູສອນແຫ່ງຄວາມຈິງ ຄວນຈະຕ້ອງຈັບປະເດັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່.
ພວກເຂົາບໍ່ຄວນໃຊ້ໄວລາອັນມີຄ່າໄປໃນການເວົ້າເຖິງເລື່ອງອັນເລັກນ້ອຍໄຮ້ສາລະ.
ໃຫ້ພວກເຂົາສຶກສາພຣະວັດຈະນະ ແລະປະກາດພຣະວັດຈະນະ.
ໃຫ້ພຣະວັດຈະນະຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາດັ່ງດາບຄົມສອງຄົມ.
ໃຫ້ພຣະວັດຈະນະນັ້ນເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງໃນອະດີດ
ແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອະນາຄົດຈະເປັນແຊ້ນໃດ.”

“ແສງສະຫວ່າງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈະສ່ອງສະຫວ່າງເຫນືອຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງປວງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ,
ແລະຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກເຫັນໃນຄວາມສົດໃໝ່ແລະຄວາມເປັນປະກາຍ,
ເພາະວ່າລຳແສງອັນເຈດີຈຳຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະສ່ອງແຈ້ງໄປທົ່ວທັງສິນ.” Manuscript
Releases, ໝູ່ 1, 37–40.

ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດວາງພາບແທນເຊິ່ງພະຍາກອນໄວ້ຢ່າງພຽງພໍແລ້ວໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້າ
ເພື່ອໃຫ້ເປັນຈຸດອ້າງອີງທີ່ດີໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເລີ່ມດຳເນີນຕໍ່ໄປຜ່ານພຣະທຳ Revelation.
ຖ້າທ່ານກຳລັງອ່ານບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້ອອນລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າທ່ານຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ບົດຄວາມຕ່າງໆ
ໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ຕາມລຳດັບຂອງວັນທີ. ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າ ມີບາງທ່ານທີ່ກຳລັງຕິດຕາມບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້
ຜູ້ທີ່ຄົນເຄີຍກັບເນື້ອຫາສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງແບ່ງປັນ,

ແລະຂ້າພະເຈົ້າຂໍອະໄພຕໍ່ພວກເຂົາສໍາລັບຄວາມຊ້າຊາກທັງຫຼາຍນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມຈະໃຫ້ຫຼັກຖານຈາກພຣະຄຳພີຢ່າງພຽງພໍສໍາລັບຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ພວກເຮົາກໍາລັງພິຈາລະນາຢູ່ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຍັງໃໝ່ຕໍ່ຫຼັກການຕ່າງໆ ທີ່ Future for America ນຳໃຊ້ ຈະສາມາດເຂົ້າໃຈແລະຍັງຄົງຕິດຕາມຕໍ່ໄປ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາອາດຂາດຄວາມຄຸ້ນເຄີຍບາງປະການກັບແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ ຊຶ່ງພວກເຮົາຫຼາຍຄົນຮູ້ຈັກດີຢູ່ແລ້ວ.

ມີຄວາມຈິງບາງປະການທີ່ຊົງອຳນາດຢ່າງຍິ່ງ ຊຶ່ງຈົນກະທັ້ງໃນໄມດິນມານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຕະຫຼົກຮູ້ ແລະໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຂຶ້ນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ. ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດພຽງແຕ່ນຳຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນອອກສູ່ສາທາລະນະໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງພະຍາຍາມສ້າງຂັດັງຕົ້ນແຫ່ງການສະໜັບສະໜູນທາງຄຳພະຍາກອນກ່ອນທີ່ຈະແບ່ງປັນມັນ, ແຕ່ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໃໝ່ຫຼາຍ ແລະສຳຄັນຮ້າຍແຮງຫຼາຍ ຈົນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຕັມໃຈຈະແບ່ງປັນໂດຍບາສະຈາກພື້ນຖານບາງປະການ ທີ່ຈະໃຊ້ວາງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເປັນການປົດຜະນຶກພຣະນິມິດ ທີ່ກົດຂຶ້ນກ່ອນເວລາແຫ່ງການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນຈະມາເຖິງ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືໄວ້: ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ຜູ້ໃດບໍ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດເປື້ອນເປົ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປື້ອນເປົຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດບໍລິສຸດ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍລິສຸດຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມິດ 22:10, 11

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງວາງຫຼັກການໜັງໄວ້ກ່ຽວກັບການສັງສອນຄວາມຈິງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່ານຳໃຊ້ໃນທຶນ. ຫຼັກການນັ້ນຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນການຊີ້ບອກເຖິງພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ແລະເມື່ອພຣະອົງນັ້ນສະເດັດມາ, ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ໂລກປະຈັກແຈ້ງເຖິງຄວາມບາບ, ເຖິງຄວາມຊອບທຳ, ແລະເຖິງການພິພາກສາ: ເຖິງຄວາມບາບ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາ; ເຖິງຄວາມຊອບທຳ, ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ແລະພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນເຮົາອີກຕໍ່ໄປ; ເຖິງການພິພາກສາ, ເພາະເຈົ້ານາຍແຫ່ງໂລກນີ້ໄດ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ. ເຮົາຍັງມີຫຼາຍສິ່ງຈະກ່າວແກ່ພວກທ່ານ, ແຕ່ບັດນີ້ພວກທ່ານຍັງຮັບໄວ້ບໍ່ໄດ້. ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງນັ້ນຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງສະເດັດມາ, ພຣະອົງຈະຊົງນຳພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃນຄວາມຈິງທັງສິ້ນ: ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວໂດຍພຣະອົງເອງ; ແຕ່ສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຈະຊົງໄດ້ຍິນ, ສິ່ງນັ້ນແຫຼະພຣະອົງຈະກ່າວ: ແລະພຣະອົງຈະຊົງສຳແດງສິ່ງທີ່ຈະມາໃນໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້. ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບພຣະກຽດຕິຄຸນ: ເພາະພຣະອົງຈະຊົງຮັບເອົາຈາກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຮົາ, ແລະຈະຊົງສຳແດງສິ່ງນັ້ນແກ່ພວກທ່ານ. John 16:8-16.

ເມື່ອພຣະຄຣິດຕັດວ່າ, "ເຮົາຍັງມີຫຼາຍສິ່ງຈະກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າ, ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຍັງຮັບໄວ້ບໍ່ໄດ້," ນີ້ຍັງຍືນຍັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ໃນບັດນີ້ຍັງມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຄົນແບ່ງປັນ, ແຕ່ກ່ອນອັນຈຳເປັນຕ້ອງມີຂັດັງຕົ້ນທາງເຫດຜົນເພື່ອໃຊ້ເປັນພື້ນຖານໃນການກໍ່ສ້າງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນໜ້ານັ້ນຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນສາມອົງໄດ້ຖືກແທນຄວາມໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຜູ້ຊົງຕັກເຕືອນ "ໂລກເຖິງເຮືອງຄວາມບາບ, ແລະຄວາມຊອບທຳ, ແລະການພິພາກສາ." ຂ່າວສານທັງສາມນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ດັ່ງນັ້ນ ຂໍຄວາມຕອນນີ້ທີ່ຈະບຸກຖືງພາລະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈຶ່ງເປັນຄຳພະຍານທີ່ສຳຄັນ, ເພາະມັນເນັ້ນວ່າ ຂ່າວສານນັ້ນຖືກເຂົ້າໃຈຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ, ແລະຈະເຂົ້າໃຈໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ມີນ້ຳມັນແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນ. ໂຢຮັນ, ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງນັ້ນໂດຍຕົງ ເມື່ອທ່ານລະບຸວ່າ ທ່ານເປັນຊາວແອດເວນຕີສ໌ວັນທີ່ຈັດຜູ້ນະມັດສະການໃນວັນຊະບາໂຕ ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໂລກ.

ໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນພຣະວິນຍານ,
ແລະໄດ້ຍິນສຽງອັນດັງໃຫຍ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງສຽງແກດດັງ. ພຣະນິມົດ 1:10.

ຊາວແອດເວັນຕິສມິທີຈັດໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ
ຜູ້ຊຶ້ງຈະເຂົ້າໃຈຂ່າວສານທຸກຖືກເປີດຜະນຶກໃນພຣະທຳພຣະນິມົດ ຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນໄດ້ເພາະພວກເຂົາ
"ຢູ່ໃນພຣະວິນຍານ." ໃນບໍລິບົດຂອງຄຳອຸປະມາ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຖືກບອກວ່າ
"ສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສົບການຂອງປະຊາຊົນແອດເວັນຕິສ," ໂຢຮັນເປັນພົມມະຈາຣີຜູ້ສະຫລາດ
ເພາະລາວມີນ້ຳມັນແຫ່ງພຣະວິນຍານ. ລາວເປັນຕົວແທນຂອງພົມມະຈາຣີຜູ້ສະຫລາດໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ດັງມາ "ຈາກຂ້າງຫລັງ" ພວກເຂົາ. "ພຣະສຸລະສຽງຈາກຂ້າງຫລັງ" ຂອງລາວ
ແມ່ນອັນພາແລະໂອເມກາ ດັ່ງທຸກຖືກລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງທັນທີ,
ແລະພຣະສຸລະສຽງນັ້ນໄດ້ບອກແຈ້ງແກ່ລາວໃຫ້ກັບຄືນໄປສູ່ທາງເກົ່າແກ່ ແລະດຳເນີນຢູ່ໃນທາງນັ້ນ.

ດັ່ງນີ້ພຣະຢາເວກກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຍິນຢູ່ຕາມຫົນທາງທັງຫຼາຍ ແລະຈົ່ງພິຈາລະນາ,
ຈົ່ງສອບຖາມເຖິງທາງເກົ່າແກ່ທັງຫຼາຍ ວ່າທາງອັນໃດເປັນທາງດີ, ແລະຈົ່ງດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ,
ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະພົບການພັກຜ່ອນສຳລັບຈິດວິນຍານຂອງຕົນ." ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ,
"ພວກເຮົາຈະບໍ່ດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ." ເຢເຣມຢາ 6:16

"ການພັກຜ່ອນ" ທີ່ເຢເຣມຢາກ່າວເຖິງນັ້ນ ຄືການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຊ່ວງຜົນປາຍລະດູ
ໃນຂໍ້ຕົກລົງ ເຢເຣມຢາໄດ້ຍົກພາບບຽບທຳອິດຂອງພວກພົມມະຈາລີໂງ່
ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມກັບຄືນໄປຫາຮາກຖານຂອງອາດເວັນຕິສມິ (ບັນດາທາງເກົ່າ) ແລະດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ.

ນອກຈາກນັ້ນ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງຄົນເຜົ່າຍາມໄວ້ເໝືອນພວກເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຟັງສຽງແກດເຕືອນ."
ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, "ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງ." ເຢເຣມຢາ 6:17

ເມື່ອໂຢຮັນໄດ້ຍິນສຽງຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂອງລາວ ຊຶ່ງຊົງນຳພາລາວໃຫ້ຫັນກັບໄປສູ່ທາງເກົ່າແກ່
ຫຼືຮາກຖານຂອງອັດເວນຕິດ, ສຽງທີ່ລາວໄດ້ຍິນນັ້ນເປັນດັ່ງສຽງແກດທຣຳເປັດ.
ສຽງນັ້ນຖືກຖ່າຍທອດຜ່ານບັນດາ "ຍາມເຜົ່າ" ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕັ້ງໄວ້ເໝືອນອັດເວນຕິດ. ບົດາມິນເລີ
ແມ່ນຍາມເຜົ່າຜູ້ທີ່ເປົ່າແກແຫ່ງຄຳເຕືອນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອັດເວນຕິດ
ໃນລະຫວ່າງການປະກາດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ຊຶ່ງປະກາດການເປີດຂຶ້ນຂອງການພິພາກສາ.
ແຕ່ໂຢຮັນໂດຍສະເພາະແລ້ວ ເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ຊຶ່ງປະກາດການປິດລົງຂອງການພິພາກສາ. ລາວເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຫັນກັບຄືນສູ່ຮາກຖານທີ່ພຣະເຈົ້າ
ຊົງສະຖາປະນາຂຶ້ນຜ່ານພາລະກິດຂອງມິນເລີ.

ຕະຫຼອດຫຼາຍປີມານີ້ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງຊ້າງແລ້ວ (ແລະສົງໄສມາດພົບໄດ້ໃນຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ) ວ່າ
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ "ຈົ່ງຢຳເກງພຣະເຈົ້າ" ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເກີດການສຳນຶກໃນຄວາມບາບ,
ແລະຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ ແມ່ນບ່ອນທີ່ຄວາມຊອບທຳຖືກສຳແດງໃຫ້ປະຈັກ,
ແລະອົງທີສາມຊື່ອກເຖິງການພິພາກສາ. ນີ້ແມ່ນສາມຂັ້ນຕອນຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ
ແລະຍັງເປັນສາມຂັ້ນຕອນຂອງພະລາຊະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດອີກດ້ວຍ. ສາມຂັ້ນຕອນນັ້ນ
ຍັງຖືກເປັນພາບແທນໂດຍອັກສອນພາສາເຮັບເຮສາມຕົວ ທີ່ປະກອບເປັນຄຳພາສາເຮັບເຮສາທີ່ຖືກແປວ່າ
"ຄວາມຈິງ." ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງຈາກຢອນບົດທີສິບຫົກ
ພຣະເຢຊູກຳລັງກ່າວເຖິງພະລາຊະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໃນການນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າສູ່
"ຄວາມຈິງທັງສິບ," ໃນຂະນະດຽວກັນກໍສຳແດງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ "ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ." ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ
ພຣະອົງຍັງມີ "ຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ແຕ່ບັດນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍຍັງຮັບໄວ້ບໍ່ໄດ້."

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈບາງສ່ວນແຫ່ງຄວາມໝາຍສຳຄັນຂອງຄຳພາສາເຮັບເຄີຍຖືກແປວ່າ “ຄວາມຈິງ.” ເພາະວ່າບັນຍາຍພຣະທັມທີ່ເປັນສັນຍາລັກນັ້ນມາປະຍຸກຕໍ່ການສຶກສາຂອງພວກເຮົາ. ໃນສາມຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະນິມິດບົດທີໜຶ່ງ ຂະບວນການສຶກສາລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດໄດ້ຖືກຊີ້ໃຫ້ເຫັນ. ມັນໄດ້ຖືກຊີ້ບອກໄວ້ແມ່ນແຕ່ກ່ອນທີ່ພຣະນິມິດຈະລະບຸເຖິງພຣະພາວະສາມປະການຂອງພຣະເທວະພາບ. ມັນພົບພະຍານທີ່ສອງໃນຂໍ້ຕ່າງໆທຳອິດຂອງພຣະນິມິດ ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ການນຳຫຼັກ “ເສັ້ນຕໍ່ເສັ້ນ” ມາປະຍຸກ ມັນກໍ່ກ່ອນໃຫ້ເກີດແສງສະຫວ່າງຫຼາຍຂຶ້ນ.

ແລ້ວເມື່ອເຮົາເພີ່ມ Genesis 1:1–2:3 ເຂົ້າໄປ, ເຮົາກໍ່ພົບພະຍານຄົນທີສາມ ແລະອີກເສັ້ນໜຶ່ງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ເພື່ອນຳໄປວາງທັບເທິງສອງເສັ້ນກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຢູ່ໃນຕອນຕົ້ນ ແລະຕອນທ້າຍຂອງ Revelation.

ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ເຮົາເພີ່ມພຣະສັນຍາສຸດທ້າຍໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ຊີ້ບອກເຖິງເອລີຍາຜູ້ທີ່ຈະມາ, ແລະເຮົາກໍ່ມີແນວຄຳພະຍາກອນສະປະການ.

ແລ້ວພວກເຮົາກໍ່ເພີ່ມບົດທຳອິດຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່ເຂົ້າໄປ ແລະພວກເຮົາກໍ່ມີຫ້າແນວເສັ້ນທີ່ຈະນຳມາປະກອບເຂົ້າກັນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂ່າວສານສູງສຸດທີ່ພົບໃນພຣະຄຳພີ ເມື່ອນຳຫຼັກການແຫ່ງອາລະພາ ແລະ ໂອເມກາ ມາປະຍຸກຕໍ່ທຸກໆແນວເສັ້ນ. ຖ້າພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຫ້າແນວເສັ້ນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຈຳແນກໄວ້ແລ້ວນັ້ນສົມບູນຂຶ້ນ ໂດຍການນຳຫຼັກການນີ້ມາໃຊ້ຢ່າງທົ່ວໜ້າຕໍ່ຫ້າແນວເສັ້ນນັ້ນ ແລ້ວພວກເຮົາກໍ່ຄວນຄາດໝາຍວ່າ ຕອນທ້າຍຂອງພຣະທຳມັດທາຍ ແລະ ຕອນທ້າຍຂອງພຣະທຳໂຢຮັນ ຈະເປັນພະຍານຕໍ່ຂໍ້ມູນດຽວກັນກັບທີ່ຫ້າແນວເສັ້ນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ “ທຳອິດ ແລະ ສຸດທ້າຍ” ທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນານັ້ນເປັນພະຍານຢູ່.

ຂ່າວສານທີ່ກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກອອກນັ້ນ ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະທຳນີ້ຈຶ່ງເປັນຈຸດອ້າງອີງສຳລັບເສັ້ນຄວາມຄົດອື່ນໆ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບທີ່ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາວ່າ “ພຣະຄຳພີທຸກເຫຼັ້ມມາພົບກັນ ແລະ ສັນຍາລັກໃນພຣະນິມິດ.” ຂ່າວສານໃນສາມຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ ຊີ້ບອກຂະບວນການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເພື່ອຖ່າຍທອດພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ໂຢຮັນ ເພື່ອໃຫ້ຂຽນອອກ ແລະ ສົ່ງໄປຫາຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ. ພຣະທຳເຫຼັ້ມທຳອິດຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວ ໂດຍວາງລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ມັນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຈຸດທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ່າງຍິ່ງ.

ບົ່ມແຫ່ງລຳດັບພົງພັນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງດາວິດ, ພຣະບຸດຂອງອັບຣາຮາມ. ມັດທາຍ 1:1.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງສຸດການປະຕິສຳພັນໂດຍກົງຂອງພຣະອົງກັບພວກຢິວຜູ້ອອກໂຕ້ຖຽງ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ພວກເຂົານຶງນັດວ່າພົວພັນຂໍ້ເລື່ອງ “ບຸດຂອງດາວິດ,” ຊຶ່ງເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ພວກຢິວຈະສາມາດເຂົ້າໃຈ ໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໃຈຫຼັກການພຣະຄຳພີວ່າດ້ວຍການເລີ່ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ, ແລະຊາວແອດເວັນຕົກສ່ວນໃຫຍ່ກໍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈເຊັ່ນກັນ. ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ປະສົງຈະໂຕ້ຖຽງຄັດຄ້ານຫຼັກການທີ່ວ່າປະຫວັດສາດຍ່ອມຊ້ຳຮອຍ ຍ່ອມສະແດງວ່າເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນແບບຢ່າງຂອງອິດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່, ແລະການບໍ່ເຕັມໃຈຈະເຊື່ອໃນຫຼັກການນັ້ນຂອງພວກເຂົາ ກໍ່ແມ່ນຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈອັນດຽວກັນກັບໃນຕອນທ້າຍ ຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຫຼັກການດຽວກັນນັ້ນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງເຖິງຫຼັກການນັ້ນໃນຄຳບົດສະນາຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກຢິວ ໂດຍຊົງນຳພວກເຂົາໄປສູ່ຄຳບົດສະນາວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງດາວິດ ຈະສາມາດເປັນບຸດຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ?

ພຣະທຳໂຢຮັນ ບົດທີ 1 ລະບຸວ່າ ໃນປະຖົມການ ພຣະວັດຈະນະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະວັດຈະນະເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະວັດຈະນະໄດ້ຊົງສ້າງສັບພະສິ່ງທັງປວງ.

ນີ້ແມ່ນອນສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຄວາມອື່ນໆທີ່ພວກເຮົາກຳລັງກ່າວເຖິງ. ແລະ

ຖ້າພວກເຮົາຈາກນັ້ນພິຈາລະນາພຣະດຳລັດສຸດທ້າຍໃນພຣະກົດຕຳລິນຂອງໂຢຮັນ ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າ ເປໂຕ ຫຼັງຈາກໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູຊົງພັນລະນາວ່າຕົນຈະຕາຍຢ່າງໃດ ໄດ້ທຸນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ ອັກຄະສາວົກໂຢຮັນຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ.

ເມື່ອເປໂຕເຫັນລາວ ຈົ່ງທຸນພຣະເຢຊູວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວຄົນນີ້ຈະເປັນແນວໃດ?”
ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ, “ຖ້າເຮົາປາຖະໜາໃຫ້ລາວຢູ່ລົນກວ່າເຮົາຈະມາ, ນັ້ນຈະກ່ຽວອັນໃດກັບເຈົ້າ?
ເຈົ້າຈົ່ງຕາມເຮົາມາ.” ເພາະສະນັ້ນ ຄຳເວົ້ານີ້ຈຶ່ງແຜ່ອອກໄປໃນພວກພົນອ້ງວ່າ ສາວົກຄົນນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ;
ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ, “ລາວຈະບໍ່ຕາຍ,” ແຕ່ກ່າວວ່າ,
“ຖ້າເຮົາປາຖະໜາໃຫ້ລາວຢູ່ລົນກວ່າເຮົາຈະມາ, ນັ້ນຈະກ່ຽວອັນໃດກັບເຈົ້າ?”
ນີ້ແມ່ນສາວົກຜູ້ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລະເປັນຜູ້ຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້;
ແລະພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄຳພະຍານຂອງລາວເປັນຄວາມຈິງ. ຍັງມີອີກຫຼາຍສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກະທຳ,
ຊຶ່ງຖ້າຈະຂຽນໄວ້ທຸກສິ່ງທຸກປະການ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ
ແມ່ນແຕ່ໂລກນີ້ເອງກໍຄົງບໍ່ສາມາດບັນຈຸບັນທຸກຫຼາຍທີ່ຈະຖືກຂຽນຂຶ້ນນັ້ນໄດ້. ອາແມນ. ໂຢຮັນ 21:21–25.

ເປໂຕຕ້ອງການຮູ້ວ່າໂຢຮັນຈະຕາຍແນວໃດ, ຫຼືແມ່ນແຕ່ວ່າໂຢຮັນຈະຕາຍຫຼືບໍ່.

ຄຳຕອບນັ້ນຖືກກ່າວຊ້ຳສອງເທື່ອໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູຕັດດັງນີ້ ແລ້ວໂຢຮັນກໍໄດ້ກ່າວຊ້ຳອີກວ່າ,
“ຖ້າເຮົາປະສົງໃຫ້ລາວ [ໂຢຮັນ] ຢູ່ລົນເຮົາມາ, ນັ້ນຈະເປັນຫຍັງແກ່ເຈົ້າ?”

ໂຢຮັນໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ລົນເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູ.

ທ່ານຈະສາມາດເຫັນ ຫຼືໄດ້ຍິນ “ຄວາມຈິງ” ນັ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອທ່ານເຊື່ອໃນການຊ້ຳຄືນຂອງປະຫວັດສາດ ແລະ
ເຊື່ອດ້ວຍວ່າ ປະຫວັດສາດທີ່ຈະຖືກຊ້ຳຄືນນັ້ນ ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ.

ຕອນທ້າຍຂອງໂລກນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ໂຢຮັນຢູ່ເມື່ອທ່ານຂຽນພຣະທຳພຣະນິມິດ.

ພຣະທຳເຫຼົ່າສຸດທ້າຍໃນຂ່າວປະເສີດຂອງໂຢຮັນສອດຄ່ອງກັບແນວຄວາມຄິດອື່ນໆ

ກ່ຽວກັບການເລີ່ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດ

ເພາະມັນວາງໂຢຮັນໄວ້ໃນປະຫວັດສາດຂອງເຫດການທີ່ນຳໄປສູ່ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ທີ່ຊົງທ່ານ

ໃນຖານະຜູ້ແທນຂອງບັນດາຜູ້ປະກາດຂ່າວສານເຕືອນຄັງສຸດທ້າຍ

ໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານນັ້ນໄປຍັງຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍ.

“ໃນສະໄໝຂອງຄຣິດສະຕຽນຍຸກຕົ້ນ, ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເປັນຄັ້ງທີສອງ.

ການສະເດັດມາຄັ້ງທຳອິດຂອງພຣະອົງແມ່ນທີ່ເບັດເລເຮັມ, ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາເປັນພຣະກຸມານ.

ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງແມ່ນທີ່ເກາະປັດໂມດ,

ເມື່ອພຣະອົງສຳແດງພຣະອົງເອງໃນພຣະສິດເກໂຢຮັນຜູ້ໄດ້ຮັບການສຳແດງ, ຜູ້ທີ່

‘ລົ້ມລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະອົງເໝືອນຄົນຕາຍ’ ເມື່ອລາວໄດ້ເຫັນພຣະອົງ.

ແຕ່ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານກຳລັງແກ່ລາວໃຫ້ອິດທິພົນຕໍ່ການເຫັນນັ້ນ,

ແລະຈາກນັ້ນໄດ້ປະທານຂ່າວສານໃຫ້ລາວຂຽນເຖິງຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍໃນແຂວງອາຊີ,

ຊຶ່ງຊື່ຂອງຄຣິດຕະຈັກເຫຼົ່ານັ້ນບັນຍາຍເຖິງລັກສະນະຂອງຄຣິດຕະຈັກທຸກແຫ່ງ.”

“ແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄືສາດສະດານັ້ນ ແມ່ນສຳລັບພວກເຮົາ.

ໃນພຣະນິມິດຂອງພຣະອົງ ໄດ້ປະທານຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ

ແລະຄຳພັນລະນາເຖິງທູດສະຫວັນອົງນັ້ນທີ່ຈະລົງມາຈາກສະຫວັນດ້ວຍລົດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່

ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.

ໃນນັ້ນຍັງມີຄຳເຕືອນຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຈະມີຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະຕໍ່ຕ້ານເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.

ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຕ້ອງອ່ານ ແລະເຂົ້າໃຈຂ່າວສານນີ້ເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຕ້ອງປະກາດມັນແກ່ໃນກົດດ້ວຍສຽງທີ່ແນ່ນອນຊັດເຈນ.
ໂດຍການນຳສະເໜີສົ່ງເຫຼິ້ນທີ່ໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍແກ່ໃຜຮັ່ງ ພວກເຮົາຈະສາມາດປຸກເຮົາປະຊາຊົນໄດ້.”
Manuscript Releases, volume 19, 41.

ຕອນທ້າຍຂອງຂ່າວປະເສີດຕາມທີ່ໃຢຮັນໄດ້ຊີ້ບອກຂະບວນການສື່ສານໄວໄຊ້ນດຽວກັບໃນສາມຂໍ້ທ້າອິດຂອງພຣະນິມິດ ໂດຍຈັດວາງໃຢຮັນໄວ້ຢ່າງເປັນຄຳພະຍາກອນໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການສະເດັດມາຄົງທຶສອງ. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງນຳໃຊ້ “ການສະເດັດມາຄົງທຶສອງ” ຄົງທ້າອິດຂອງພຣະເຢຊູ (ບັດໂມດ) ເພື່ອເປັນພາບປະກອບຂອງ “ການສະເດັດມາຄົງທຶສອງ” ຄົງສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ.
ສົ່ງນັ້ນສອດຄ່ອງຢ່າງສົມບູນກັບແນວຄວາມຄິດອື່ນໆທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່
ເພາະມັນເປັນຕົວແທນຂອງໃຢຮັນໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໂລກ ຢູ່ເກາະບັດໂມດ
ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ຮັບພຣະນິມິດເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ແລ້ວຕອນທ້າຍຂອງພຣະທຳມັດທາຍດ?

ແລ້ວສາວົກສົບເອັດຄົນນັ້ນໄດ້ໄປຍັງແຂວງຄາລິເລ, ໄປຍັງພູຊາໜຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເຂົາ.
ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ເຂົາກໍໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງ; ແຕ່ບາງຄົນຍັງສົງໄສ.
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົາມາ ແລະຕັດກັບເຂົາວ່າ, ອຳນາດທັງສົນໃນສະຫວັນ ແລະໃນແຜ່ນດິນໂລກ
ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ເຮົາແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈົ່ງອອກໄປ ແລະເຮັດໃຫ້ຊົນທຸກຊາດເປັນສາວົກ,
ໃຫ້ບັບຕີສະມາແກ່ເຂົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະບໍດີ ແລະຂອງພຣະບຸດ ແລະຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ:
ສອນເຂົາໃຫ້ຮັກສາສາລະພັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກທ່ານໄວ້: ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ,
ເຮົາຢູ່ກັບພວກທ່ານສະເໝີໄປ, ຈົນເຖິງວາລະອະວະສານຂອງໂລກ. ອາແມນ. ມັດທາຍ 28:16–20.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ ອຳນາດທັງປວງໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພຣະເຢຊູ
ແລະແນ່ນອນວ່ານີ້ຍັງມີເປັນອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງ. ແລ້ວຕໍ່ມາ
ພຣະອົງຊົງປະທານພຣະບັນຊາໃຫ້ຮັບບັບຕີສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະບໍດີ, ພຣະບຸດ
ແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຜູ້ໄດ້ຄືອັນໄຫວຢູ່ເຫຼືອນີ້ໃນພຣະທຳປະຖົມມະການບົດທີ 1,
ແລະພຣະວິນຍານທັງເຈັດທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທີ່ນັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຊີ້ບອກວ່າ
ຄຣິສຕະຊົນຄວນຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບສາມແຫ່ງພຣະຄະນະສະຫວັນວ່າເປັນສາມພາວະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
ຕອນທ້າຍຂອງພຣະທຳມັດທາຍໄດ້ເພີ່ມເຂົ້າໃນແນວຖ້ອຍຄຳນັ້ນ ດັ່ງທີ່ອີກຫົກຂໍ້ໄດ້ກະທຳໄວ້.

“ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງກຳນົດໃຫ້ບັບຕີສະມາເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເຂົ້າສູ່ອານາຈັກຝ່າຍວິນຍານຂອງພຣະອົງ
ໆ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳນົດສົ່ງນີ້ໄວ້ເປັນເງືອນໄຂອັນແນ່ນອນທີ່ທຸກຄົນຕ້ອງປະຕິບັດ
ຖ້າບາຖະໜາຈະໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ວ່າຢູ່ໃຕ້ສິດອຳນາດຂອງພຣະບໍດີ, ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ກ່ອນທີ່ມະນຸດຈະພົບບ້ານຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ,
ກ່ອນຈະຂ້າມທາງເຂົ້າແຫ່ງອານາຈັກຝ່າຍວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບຮອຍປະທັບແຫ່ງພຣະນາມອັນສູງສົ່ງ, ‘ພຣະຢາເວຫ໌ ຄຣິດວາມຊອບທຳຂອງພວກເຮົາ.’
Jeremiah 23:6.”

“ພິທີບັບຕີສະມາແມ່ນການປະກາດປະຕິເສດໂລກຢ່າງເຄັ່ງໄຂມືທີສຸດ.
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາໃນພຣະນາມສາມພາກຄື ພຣະບໍດີ, ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ນັບແຕ່ເຂົ້າສູ່ອິດທິຄຣິສຕະຊາຕິກໃນເບື້ອງຕົ້ນ ກໍໄດ້ປະກາດຕໍ່ສາທາລະນະຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ລະຫັງການຮັບໃຊ້ຊາຕານແລ້ວ ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນສະມາຊິກແຫ່ງພຣະລາຊວົງ,
ເປັນບຸດທິດາຂອງກະສັດແຫ່ງສະຫວັນ. ພວກເຂົາໄດ້ນັບອັນຕາມພຣະບັນຊາທີ່ວ່າ,
‘ຈົ່ງອອກມາຈາກທຳມາກາງພວກເຂົາ, ແລະ ຈົ່ງແຍກຕົວອອກ, ... ແລະ ຢ່າແຕະຕ້ອງສົ່ງທົບສະອາດ.’
ແລະຄຳສັນຍານີ້ສຳເລັດແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ‘ເຮົາຈະຮັບເຈົ້າໄວ້, ແລະ ຈະເປັນພຣະບໍດີແກ່ເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະເປັນບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງຂອງເຮົາ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງລົດທານພາບທັງສົນຕັດສິນດັ່ງນີ້.’ 2

ໂກຣິນໂທ 6:17, 18."

"ເມື່ອຄຣິສຕຽນຍອມຮັບພິທີບັບຕິສະມາອັນສັກສິດແລະເຄັ່ງໝັ້ນ, ພຣະອົງຊົງບັນທຶກຄຳປະຕິຍານທິພວກເຂົາໃຫ້ໄວ້ວ່າຈະຊີ້ນັດຕໍ່ພຣະອົງ. ຄຳປະຕິຍານນີ້ແມ່ນຄຳສາບານແຫ່ງຄວາມພັກດີຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະບໍດີ ແລະພຣະບຸດ ແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກຮວມເຂົ້າເປັນອັນໜຶ່ງກັບສາມພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງສະຫວັນ. ພວກເຂົາໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາຕົນເອງວ່າຈະປະຖົມໂລກ ແລະຈະຖືຮັກສາກົດໝາຍແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ນັບແຕ່ນັ້ນໄປ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມໃໝ່ແຫ່ງຊີວິດ. ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕິດຕາມປະເພນີຂອງມະນຸດອີກຕໍ່ໄປ. ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕິດຕາມວິທີການອັນບໍ່ຊີ້ນັດອີກຕໍ່ໄປ. ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງຂໍ້ກຳນົດແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນ. ພວກເຂົາຈະຕ້ອງສະແຫວງຫາພຣະກຽດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າພວກເຂົາຊີ້ນັດຕໍ່ຄຳປະຕິຍານຂອງຕົນ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະຄຸນແລະລົດເດດ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດກະທຳຄວາມຊອບທຳທັງປວງໃຫ້ສຳເລັດ. 'ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຮັບພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ເຂົາ ໃຫ້ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.'" Evangelism, 307.

ພຣະເຢຊູຊົງສຳແດງເຖິງອະວະສານໂດຍຜ່ານການເລີ່ມຕົ້ນໃນພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງຄືພຣະວາຈາ, ແລະພຣະອົງຄືອາລູຟາແລະໂອເມກາ.

ການນຳເອົາເຈັດ "ເສັ້ນ" ເຫຼົ່ານີ້ມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ ກໍ່ສ້າງເປັນພາບອັນລະອຽດຢ່າງຍິ່ງຂອງຂະບວນການສຶກສາລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ ພ້ອມທັງຄວາມຈິງອື່ນໆອັນສຳຄັນແລະຈຳເປັນຫຼາຍປະການ ທີ່ຖືກນຳສະເໜີແລະສະຖາປະນາໂດຍພະຍານແຫ່ງ "ເສັ້ນ" ອື່ນໆ. ເຈັດ "ເສັ້ນ" ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ Alpha ແລະ Omega. ແຕ່ແລ້ວ ກ່ຽວກັບພຣະທຳມາລາກໄດ້ລຳ?

ພຣະທຳມາລາຄືເປັນການຕຳໜິຍິ່ງເຜັດຮ້ອນຕໍ່ບັນດາປະໂຫຍດຜູ້ບໍ່ຊີ້ນັດໃນຂະບວນການແອັດເວັນຕິສ. ພຣະທຳນີ້ເປີດຂຶ້ນດ້ວຍການຊື້ບອກເຖິງຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກໃນຂະບວນການແອັດເວັນຕິສໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງໂລກ.

ພາລະແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຢໂຫວາເຖິງອິສຣາເອນ ໂດຍມາລາກີ. ພຣະເຢໂຫວາຕັດວ່າ, "ເຮົາໄດ້ຮັກພວກເຈົ້າແລ້ວ." ແຕ່ພວກເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ພຣະອົງຮັກພວກຂ້ານອ້ຍໃນສັງໃດ?" ພຣະເຢໂຫວາຕັດວ່າ, "ເອຊາວບໍ່ແມ່ນນ້ອງຊາຍຂອງຢາໂຄບດອກຫລື? ແຕ່ເຮົາໄດ້ຮັກຢາໂຄບ." ມາລາກີ 1:1, 2⁴

ມາລາກີໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບຕໍ່ໄປອີກວ່າ ຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ ແມ່ນປະໂຫຍດສອງຈຳພວກ.

ແລະບັດນີ້, ໂອ ພວກປະໂຫຍດເອີຍ, ພຣະບັນຍັດນີ້ແມ່ນສຳລັບພວກທ່ານ. ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ຍອມຟັງ, ແລະຖ້າພວກທ່ານບໍ່ນຳໄປໃສ່ໃນໃຈ, ເພື່ອຖອດພຣະສິດແດ່ນາມຂອງເຮົາ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ, ເຮົາຈະສົ່ງຄຳສາບແຊງມາເທິງພວກທ່ານ, ແລະເຮົາຈະສາບແຊງພອນທັງຫຼາຍຂອງພວກທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ສາບແຊງພອນເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ, ເພາະພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ນຳໄປໃສ່ໃນໃຈ. ມາລາກີ 2:1, 2.

ຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະທຳມາລາກີເປັນການສະແດງແບບຢ່າງເຖິງຂ່າວສານແຫ່ງລາໂອດີເຊຍແລະຟີລາເດລເຟຍ ໂດຍຜ່ານປະໂຫຍດສອງຈຳພວກ. ບັນດາປະໂຫຍດຖືກບັນຊາໃຫ້"ຟັງ."

ໂຍຮັນເປັນຕົວແທນຂອງປະໂຮຫິດທິຟັງຈົງ,
ແລະປະໂຮຫິດຜູ້ໜຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງປະຊາຊົນຜູ້ຖືກເລືອກໄວ້ຕາມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສາບແຊງຢູ່ແລ້ວ ແລະຈະຖືກສາບແຊງອີກ ຫາກພວກເຂົາບໍ່ "ຟັງ" ແລະ "ພວກເຂົາບໍ່" ຫຼື
"ຈະບໍ່" "ແກ້ໄຂໃນໃຈ."

ພວກທ່ານດ້ວຍ, ເປັນເໝືອນດັ່ງກ່ອນຫົນທົມຊີວິດ, ກ່າວວ່າຖືກສ້າງຂຶ້ນເປັນພຣະນິເວດຜ່າຍວິນຍານ,
ເປັນຖານະປະໂລຫິດອັນບໍລິສຸດ, ເພື່ອຖອກຍາດຊາຜ່າຍວິນຍານ
ອັນເປັນທຸລີອຸບພຣະໄທແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີວ່າ,
ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາວາງສິລາເອກປະຈຳແຈໄວ້ໃນຊຸໂອນ, ເປັນສິລາທີ່ຊົງຄັດເລືອກໄວ້, ອັນປະເສີດຍິງ:
ແລະຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ. ເຫດສະນັ້ນ ສໍາລັບພວກທ່ານຜູ້ເຊື່ອ
ພຣະອົງຊົງປະເສີດຍິງ; ແຕ່ສໍາລັບພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ສິລາທີ່ຊົງກໍ່ປະຕິເສດນັ້ນ
ກັບກາຍເປັນສິລາເອກປະຈຳແຈ, ແລະເປັນຫົນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດ, ແລະເປັນຜາຫີນແຫ່ງການລ່ວງລະເມີດ,
ແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ສະດຸດເພາະພຣະວັດຈະນະ, ໂດຍເປັນຄົນບໍ່ເຊື່ອຟັງ:
ຊົ່ງພວກເຂົາກໍ່ຖືກກໍານົດໄວ້ເພື່ອການນັດດ້ວຍ. ແຕ່ພວກທ່ານເປັນຊາດພັນທີ່ຊົງຄັດເລືອກໄວ້,
ເປັນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງກະສັດ, ເປັນປະຊາຊາດອັນບໍລິສຸດ, ເປັນຊົນຊາດທີ່ເປັນກໍາມະສິດສະເພາະ;
ເພື່ອພວກທ່ານຈະປະກາດຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງເອົາພວກທ່ານອອກຈາກຄວາມມືດ
ເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ: ຄືພວກທ່ານຜູ້ທີ່ໃນກາລະກອນບໍ່ແມ່ນຊົນຊາດໜຶ່ງ,
ແຕ່ບັດນີ້ເປັນຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າ: ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ, ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາແລ້ວ. 1
ເປໂຕ 2:5-10.

ພວກປະໂລຫິດແມ່ນປະຊາຊົນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກ ຜູ້ຊົງຖືກທົດສອບໂດຍ "ຫົນມຸມເອກ"
ໃນຮາກຖານຂອງພຣະວິຫານ. ຫົນມຸມເອກແມ່ນຫົນທີ່ຫົນຮາກຖານອື່ນໆໝົດຖືກຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມ,
ແລະອີກທັງເປັນຫົນທີ່ຮັບນ້ຳໜັກຂອງພຣະວິຫານທັງໝົດ. ຫົນມຸມເອກຂອງ Miller ແມ່ນ "ເຈັດເທືອ"
ໃນພຣະບັນຍັດເລວີບົດ 26. ຫົນມຸມເອກ ຫຼື ຫົນທີ່ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງປະຕິເສດນັ້ນ
ເປັນເລື່ອງຈົ່ງຂອງການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ
ຊົ່ງໄດ້ຖືກພັນລະນາໄວ້ຢ່າງຈົ່ງແຈ້ງຫຼາຍໃນບົດຂຽນຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄໍາພະຍາກອນ.
ຈຸດໜຶ່ງກ່ຽວກັບຫົນກ່ອນທໍາອິດທີ່ຖືກປະຕິເສດ ຄື ຫຼັງຈາກມັນຖືກປະຕິເສດແລ້ວ ມັນໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງ,
ແລະນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານກໍ່ຈະສະດຸດຫົນມຸມເອກນັ້ນເປັນປະຈຳ
ຊົ່ງໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງພາຍໃນບໍລິເວນການເຮັດວຽກຂອງພວກເຂົາ. ມັນເປັນຫົນແຫ່ງການສະດຸດ.

ໃນພຣະທໍາມາລາກີ ພຣະເຈົ້າຊົງແຈ້ງແກ່ພວກປະໂຮຫິດທີ່ຊົວຮ້າຍ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກອີກຊື່ໜຶ່ງວ່າ
ພວກຍິງພົມມະຈາລີລາວໂອດິເຊຍທີ່ໃຫ້ຈໍາ ວ່າພຣະອົງກໍາລັງ ແລະ ໄດ້ "ສາບແຊງ" ພວກເຂົາແລ້ວ.
ພຣະອົງຊົງສາບແຊງພວກເຂົາ ເພາະພວກເຂົາຈະບໍ່ "ຟັງ" ແລະ "ວາງ" ຂ່າວສານເອລີຍາໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ.
ຂ່າວສານເອລີຍາເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງບໍດີາຫັນໄປຫາລູກ ແລະ ໃຈຂອງລູກຫັນໄປຫາບໍດີາ.
ການຫັນໃຈຂອງພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງການຟັງຂ່າວສານເອລີຍາກ່ຽວກັບບໍດີາແລະລູກ
ຊົ່ງເປັນຫຼັກການຂອງຜູ້ທໍາອິດແລະຜູ້ສູດທ້າຍ.
ການຟັງຂ່າວສານຂອງຜູ້ທໍາອິດແລະຜູ້ສູດທ້າຍຢ່າງດຽວຍັງບໍ່ພຽງພໍ; ຈໍາເປັນຕ້ອງວາງມັນໄວ້ທັງໃຈ.
ການຍອມຮັບຂ່າວສານຂອງເອລີຍາ ຄືການວາງມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງທ່ານ.
ຖ້າປະໂຮຫິດຄົນໃດບໍ່ຍອມຟັງຫຼັກການນັ້ນ ລາວຈະຖືກສາບແຊງ.

ພວກເຂົາໄດ້ນຳຄໍາສາບແຊງມາສູ່ຕົນເອງ ເມື່ອໃນປີ 1863
ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຂະບວນການປະຕິເສດຄວາມຈິງພົນຖານປະການທໍາອິດທີ່ Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບ
ແລະນັບແຕ່ນັ້ນມາຈົນເຖິງທຸກມື້ ກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດສົງໃດນອກໄປຈາກສືບຕໍ່ການປະຕິເສດນັ້ນ.
ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຄໍາສາບແຊງທີ່ອ່ານດໍາເນີນໄປໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1863, (ເພາະພວກເຂົາຖືກສາບແຊງແລ້ວ),

ຄຳສາບແຊ່ງທີ່ຢູ່ໃນການກ່າວເຖິງອະນາຄົດນັ້ນ
ຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາຖືກພົບອອກຈາກພຣະໂອດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຕອນຕົ້ນຂອງ Malachi ສະແດງໃຫ້ເຫັນຕອນປາຍ,
ເພາະຕອນປາຍນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຄຳເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ມີອັດຕະໂນມາໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດທັງສະຫຼາດແລະໃໝ່.
ຜູ້ສະຫຼາດແລະຜູ້ໃໝ່ໃນ Malachi ຖືກນຳສະເໜີເປັນ Esau ແລະ Jacob.
ພໍ່ຊາຍຄົນໂຕເປັນຕົວແທນຂອງພັນທະສັນຍາຜ່ານສົດກຳເນີດໃນການເປັນລູກຫົວປີ,
ຊຶ່ງຖືກນຳມາປຽບທຽບກັບນ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍ. ຜູ້ທີ່ເປັນພີ່ນ້ອງເປັນຄົນທຳອິດ
ແລະຜູ້ທີ່ເປັນນ້ອງນັ້ນເປັນຄົນສຸດທ້າຍ.

ໃນພຣະທຳມາລາກີ ທັງເອຊາວແລະຢາໂຄບເປັນແອດເວັນຕົສຕ໌ລາວໂອດິເຊຍ ແຕ່ຄົນຫຼັງໃນທຸລະໂດຍິນ "ສຽງ"
ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກັບໃຈໃໝ່ ແລະຊື່ຂອງເຂົາໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນອິດສະຣາເອນ. ຜູ້ອ້າຍ, ຄົນທຳອິດ,
ບໍ່ໄດ້ຍິນ. ຢາໂຄບໄດ້ຍິນສຽງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄົນທີ່ເຂົາຝັນ
ແລະເຫັນທຸດສະຫວັນຂຶ້ນແລະລົງເທິງບັນໄດ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນພຣະຄຣິດ.
ຢາໂຄບເປັນຕົວແທນຂອງແອດເວັນຕົສຕ໌ລາວໂອດິເຊຍໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ
ຜູ້ຊຶ້ງຖືກປ່ຽນໃຫ້ກັບໃຈຈາກລາວໂອດິເຊຍໄປສູ່ເຝົ້າເດນເຟຍ
ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ປະສົບການສາມຂໍ້ທ້າອິດຂອງພຣະນິມິດບົດ 1 ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນໂຍຮັນ
ແລະໂດຍຄວາມຝັນຂອງຢາໂຄບເລື່ອງບັນໄດທີ່ມີທຸດສະຫວັນຂຶ້ນແລະລົງ.
ປະສົບການນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການປ່ຽນຂອງຢາໂຄບໃຫ້ເປັນອິດສະຣາເອນ,
ຜູ້ເປັນເຝົ້າເດນເຟຍ. ຕອນຈົບຂອງເລື່ອງການປ່ຽນຂອງຢາໂຄບຄືເມື່ອເຂົາບໍ່ສູ້ກັບພຣະຄຣິດທີ່ເພນູເອນ.
ດັ່ງນັ້ນ ເລື່ອງສົດກຳເນີດຂອງຢາໂຄບເລີ່ມຕົ້ນໃນສາມຂໍ້ທ້າອິດຂອງພຣະນິມິດບົດ 1
ເມື່ອການແຕະຜະນຶກຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍກຳລັງເກີດຂຶ້ນ
ແລະມັນສິ້ນສຸດໃນເວລາແຫ່ງໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ.

ບັນດາສີລຸດແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດທັງຫມົດ, "ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ"
ເປັນພະຍານຕະຫຼອດຄວາມແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄຳຖາມກ່ອນທີ່ວ່າບັນດາປະໂລຫິດຜູ້ໃຈຈະຟັງ ຫຼື
ຈະບໍ່ຟັງ.

ຜູ້ໃດທີ່ອ່ານ ແລະ ຜູ້ທີ່ຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ພ້ອມທັງຮັກສາສົງທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ
ຜູ້ນັ້ນເປັນສຸກ; ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ພຣະນິມິດ 1:3

ປະໂລຫິດທີ່ມີບັນຍາຍຜູ້ໄດ້ຍິນສົງທຸລະວິນຍານຕັດແກ່ບັນດາຄຣິສຕະຈັກ ກໍໄດ້ຍິນຂ່າວສານຂອງເອລີຍາ.
ມັນເລີດເມ່ນເອລີຍາ, ແລະບາງຄົນໄດ້ຟັງ, ແຕ່ຄົນອື່ນໆປະຕິເສດ.

ຫຼາຍພັນຄົນໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ຍ້ອມຮັບຄວາມຈິງທີ່ William Miller ໄດ້ປະກາດ,
ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຊົງຍົກຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານແລະລົດເດດຂອງເອລີຍາ
ເພື່ອປະກາດຂ່າວສານນັ້ນ. ເໝືອນດັ່ງໂຍຮັນ, ຜູ້ດຽມທາງລ່ວງໜ້າຂອງພຣະເຢຊູ
ບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຂ່າວສານອັນສຸດຂຶ້ນຮູ້ສຶກວ່າຕົນຖືກບັງຄັບໃຫ້ວາງຂວານໄວ້ທີ່ຮາກຂອງຕົນໄມ້
ແລະເອີ້ນຮ້ອງໃຫ້ມະນຸດເກີດຜົນອັນສົມກັບການກັບໃຈ. ຄຳພະຍານຂອງພວກເຂົາມີລັກສະນະທີ່ຈະບຸກເຮົາ
ແລະກະທົບບັນດາຄຣິສຕະຈັກຢ່າງມີພະລັງ ພ້ອມທັງເປີດເຜີຍລັກສະນະທີ່ເທົ່າຈົງຂອງພວກເຂົາ.
ແລະເມື່ອຄຳເຕືອນອັນສຸດຂຶ້ນໃຫ້ຫລົບໜີຈາກພຣະພິໄລດທີ່ຈະມານັ້ນໄດ້ດັງຂຶ້ນ,
ຄົນຫຼາຍຄົນທີ່ຮ້ອນຢູ່ກັບບັນດາຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຮັບຂ່າວສານແຫ່ງການຮັກສານັ້ນ;
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນການຖອຍຫຼັງຂອງຕົນ, ແລະດ້ວຍນ້ຳຕາອັນຂົນຂຶ້ນແຫ່ງການກັບໃຈ
ແລະດ້ວຍຄວາມທຸກລະທົມເລັກຊຶ້ງໃນຈິດວິນຍານ, ພວກເຂົາໄດ້ຖອມຕົນລົງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.
ແລະເມື່ອພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດເທິງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຊ່ວຍກັນປະກາດສຽງຮ້ອງວ່າ,
'ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ ແລະຖອຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງ;

ເພາະວ່າເຖິງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງແລ້ວ.” Early Writings, 233.

ມົນເລົ່າຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍທັງ ເອລຢາ ແລະ ໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ເພາະວ່າ ໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ໄດ້ຕັ້ງມາທາງສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ມົນເລົ່າ ໄດ້ຕັ້ງມາທາງສຳລັບພຣະຄຣິດທຶງສະເດັດເຂົ້າສູ່ສະຖານທີ່ບໍລິສຸດທິສຸດໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ມາລາກີ ໄດ້ຊີ້ບອກໂດຍກົງເຖິງພາລະກົດຂອງ ໂຢຮັນ ແລະ ມົນເລົ່າ.

ຈົງເບີ້, ເຮົາຈະສົງຜູ້ສື່ຂ້າວຂອງເຮົາໄປ, ແລະທ່ານນັ້ນຈະຈັດຕັ້ງມາທາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາ;
ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາ,
ຈະສະເດັດມາຍົງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ, ຄືຜູ້ສື່ຂ້າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ຜູ້ຊົງພວກເຈົ້າຍືນດີໃນພຣະອົງ: ຈົງເບີ້, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນັ້ນ.
ແຕ່ຜູ້ໃດຈະອາດທົນຢູ່ໃດໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ?
ແລະຜູ້ໃດຈະຍືນຢູ່ໃດເມື່ອພຣະອົງປາກົດ? ເພາະພຣະອົງເປັນເໝືອນໄຟຂອງຊ່າງຫລອມ,
ແລະເໝືອນສະບູຂອງຊ່າງຟອກຜ້າ:
ແລະພຣະອົງຈະປະທັບນັ້ງເໝືອນຊ່າງຫລອມແລະຜູ້ຊໍາລະເງິນໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ:
ແລະພຣະອົງຈະຊໍາລະບັນດາບຸດຂອງເລວໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ,
ແລະຈະກໍາຈັດມົນທົນອອກຈາກພວກເຂົາເໝືອນທອງຄໍາແລະເງິນ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາເວໃນຄວາມຊອບທ່າ.
ແລ້ວເຄື່ອງບູຊາຂອງຢຸດາແລະເຢຣູຊາເລີ້ມຈະເປັນທົພພຣະໂທແກພຣະຢາເວ, ດັ່ງໃນວັນເກົ່າໆ
ແລະດັ່ງໃນປັດຈຸບັນ. ແລະເຮົາຈະເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຈົ້າເພື່ອການພິພາກສາ;
ແລະເຮົາຈະເປັນພະຍານຢ່າງວ່ອງໄວຕໍ່ຕ້ານພວກໝໍຜີ, ແລະຕໍ່ຕ້ານພວກຫຼົ້ນຊູ້
ແລະຕໍ່ຕ້ານພວກສາບານເທັດ, ແລະຕໍ່ຕ້ານພວກຫົວໜີ້ເຫຼັກຈ້າງໃນຄໍາແຮງຂອງເຂົາ, ແມ່ໝ້າຍ,
ແລະເດັກກໍາພ້າ, ແລະພວກທີ່ບິດເບືອນສົດຂອງຄົນຕ່າງດ້ວຍ, ແລະບໍ່ຢາກເກງເຮົາ,
ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນັ້ນ. ເພາະເຮົາແມ່ນພຣະຢາເວ, ເຮົາບໍ່ປ່ຽນແປງ; ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າ,
ບັນດາບຸດຂອງຢາໂຄບ, ຈົ່ງບໍ່ຖືກທໍາລາຍໝົດສິ້ນ. ມາລາກີ 3:1-6.

ໃນຖານະເປັນ “ຍາມເຜົາ” ສຳລັບປະຫວັດສາດຂອງຕົນ, ວຽກງານຂອງ Miller ເປັນຕົວແທນຂອງການຍົກຮາກຖານຂອງພຣະວິຫານຂຶ້ນ. ວຽກງານຂອງລາວໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຈຳເປັນຕ້ອງເປັນພາບປະກອບຂອງວຽກງານໜຶ່ງທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງການເຮັດໃຫ້ພຣະວິຫານສຳເລັດ. ວຽກງານສຸດທ້າຍນັ້ນຕ້ອງການຍາມເຜົາອີກຄົນໜຶ່ງເພື່ອໃຫ້ແກ່ແກ້ບສຽງອັນແນ່ນອນ. Miller ແລະຂ້າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ປະກາດການເປີດຕົ້ນຂອງການພິພາກສາ, ແລະຍາມເຜົາທີ່ Miller ເປັນພາບແທນໄວ້ໃນຕອນທ້າຍຂອງ Adventism ຈະປະກາດການບົດສົນຂອງການພິພາກສາ.

ໃນພຣະທຳມາລາຄີ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັນຍາວ່າຈະນຳການພິພາກສາມາ “ຕ່ຳນພວກຄົນຖືກຄາຖາ, ແລະຕ່ຳນພວກຫຼົ້ນຊູ້ ແລະຕ່ຳນພວກປະຕິຍານເທັດ, ແລະຕ່ຳນພວກທີ່ບິບບັງຄັບລູກຈ້າງໃນຄຳຈ້າງຂອງເຂົາ, ແມ່ໝ້າຍ ແລະລູກກຳພ້າ, ແລະພວກທີ່ບິດເບືອນສົດຂອງຄົນຕ່າງດ້ວ, ແລະບ່ຢຳເກງເຮົາ.” ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຫນ້າຄືບັນດາຜູ້ທີ່ “ບ່ຢຳເກງ” “ພຣະເຢໂຮວາຈອມໂຍທາ.” William Miller ແມ່ນຜູ້ສັງຂ່າວຂອງທູດອົງທຳອິດ ຜູ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມະນຸດ “ຍ່ຳເກງພຣະເຈົ້າ.” ການປະຕິເສດຮາກຖານ ຄືການປະຕິເສດຄວາມຍ່ຳເກງພຣະເຈົ້າ.

ເພາະວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ, ວັນນັ້ນກຳລັງຈະມາ, ຊຶ່ງຈະເຜົາໄໝ້ດັ່ງຕົກໄຟ; ແລະຄົນເຍື້ອຍຶງທັງປວງ, ແມ່ນແທ້. ແລະບັນດາຜູ້ກີກະທຳຄວາມຊົດທັງຫມົດ, ຈະເປັນເໝືອນເຜືອງແຫ້ງ; ແລະວັນທີ່ກຳລັງຈະມານັ້ນຈະເຜົາພວກເຂົາໃຫ້ສົ້ນໄປ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນີ້, ຈົນຈະບໍ່ເຫຼືອໃຫ້ພວກເຂົາທັງຮາກຫຼົງກຳນົດລື. ແຕ່ສຳລັບພວກເຈົ້າຜູ້ຍຳເກງນາມຂອງເຮົາ, ດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະຂຶ້ນມາພ້ອມກັບການຮັກສາຢູ່ໃນປົກຂອງພຣະອົງ;

ແລະພວກເຈົ້າຈະອອກໄປ, ແລະເຕີບໃຫຍ່ດັ່ງລູກງົວທີ່ຢູ່ໃນຄອກ. ແລະພວກເຈົ້າຈະຢຽບຢູ່ຄົນອະທຳ;
ເພາະພວກເຂົາຈະເປັນຂີ້ເຖົ້າຢູ່ໃຕ້ຜ້າຕົນຂອງພວກເຈົ້າ ໃນວັນທີ່ເຮົາຈະກະທຳການນີ້,
ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນີ້. ຈົ່ງຈຳພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາແກ່ເຂົາຢູ່ໄຮເຣັບ ສຳລັບອົດສະຣາເອນທັງປວງ,
ພ້ອມທັງກົດເກນແລະຄຳພິພາກສາທັງຫຼາຍ. ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາຈະສົ່ງເອລີຢາ ຜູ້ພະຍາກອນ
ມາຫາພວກເຈົ້າ ກ່ອນວັນອັນໃຫຍ່ແລະນຳຢ້ານກົວຂອງພຣະຢາເວຈອມມາເຖິງ:
ແລະທ່ານຈະຫັນໃຈຂອງບໍດີໃຫ້ກັບຄືນຫາບຸດຫຼານ,
ແລະໃຈຂອງບຸດຫຼານໃຫ້ກັບຄືນຫາບໍດີຂອງພວກເຂົາ,
ເກງວ່າເຮົາຈະມາແລະຕິແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຄຳສາບແຊງ. ມາລາກີ 4:1-6.

- ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະຄຳພີ (ປະຖົມມະການ) ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງພຣະຄຳພີ (ພຣະນິມົດ).
- ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະຄຳພີເດີມີ (ປະຖົມມະການ) ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງພຣະຄຳພີເດີມີ (ມາລາກີ).
- ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່ (ມັດທາຍ) ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່ (ອີກຄັ້ງຄື ພຣະນິມົດ).
- ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຄຳພະຍານຂອງໂຢຮັນ (ພຣະກົດຕື້ນຂອງໂຢຮັນ) ແລະ
ຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງຄຳພະຍານຂອງໂຢຮັນ (ອີກຄັ້ງຄື ພຣະນິມົດ).
- ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງມາລາກີ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງມາລາກີ.
- ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະກົດຕື້ນຕາມມັດທາຍ ແລະ ຕອນຈົບຂອງພຣະກົດຕື້ນຕາມມັດທາຍ.
- ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະກົດຕື້ນຕາມທຳໂຢຮັນຂຽນ ແລະ ຕອນຈົບຂອງພຣະກົດຕື້ນຕາມທຳໂຢຮັນຂຽນ
- ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະກົດຕື້ນທັງສີ່ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງພຣະກົດຕື້ນທັງສີ່

ເມື່ອພວກເຮົານຳເອົາຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຫຼືຈຸດສິ້ນສຸດທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກອ້າງເຖິງຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄັ້ງອອກໄປ,
ກໍຈະເທົ່າກັບຄຳພະຍາກອນແບດແນວທາງ ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ
ແລະຈັດວາງໄວ້ເທິງສາມຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະນິມົດ. ແລ້ວຕອນທ້າຍຂອງປະຖົມມະການເລົ່າ?

ພຣະທຳປະຖົມມະການ ບົດທີສິບສິບ ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຕາຍຂອງໂຢເຊບ.

ດັ່ງນັ້ນ ໂຢເຊບຈຶ່ງສິ້ນຊີວິດ ເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍສິບປີ; ແລະເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ອາບຢາສິບຂອງທ່ານ
ແລະທ່ານຖືກບັນຈຸໄວ້ໃນຫີບໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ. ປະຖົມມະການ 50:26.

ບົດທີສິບສິບແບດໄດ້ລະບຸເຖິງການຕາຍຂອງຢາໂອບ.

ການຕາຍຂອງຢາໂອບທີ່ຖືກກ່າວເຖິງເປັນອັນດັບທຳອິດໃນບົດທີສິບສິບແບດ

ແລະນຳໄປສູ່ການຕາຍຂອງໂຢເຊບໃນຂໍ້ບົດທ້າຍຂອງບົດທີສິບສິບ

ໄດ້ປະທັບລາຍເຊັນຂອງອັນຟາແລະໂອເມກາໄວ້ເທິງສາມບົດສຸດທ້າຍຂອງພຣະທຳປະຖົມມະການ

ໃນຖານະເປັນການສິ້ນສຸດຂອງພຣະທຳປະຖົມມະການ.

ຄວາມຕາຍທັງສອງນັ້ນຖືກນຳໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງການເລີ່ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດແຫ່ງການເປັນເຊື້ອຂອງອົ
ດສະຣາເອນໃນອີຢິບ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ຮ່າງຂອງຢາໂອບຖືກນຳກັບໄປເພື່ອຜັງໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ,
ແລະເມື່ອໂມເຊອອກຈາກອີຢິບ, ທ່ານໄດ້ນຳຮ່າງຂອງໂຢເຊບໄປເພື່ອຜັງໄວ້ໃນສຸສານຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ.

ແລະ ໂມເຊໄດ້ນຳເອົາກະດູກຂອງໂຢເຊບໄປນຳທ່ານ;

ເພາະວ່າໂຢເຊບໄດ້ໃຫ້ພວກລູກຫລານອົດສະຣາເອນປະຕິຍານຢ່າງແນ່ນອນໄວ້ວ່າ,

ພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາເຢຍຣົຟາມພວກເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ;

ແລະພວກເຈົ້າຈະຂົນຍ້າຍກະດູກຂອງຂ້ອຍຂຶ້ນໄປຈາກທີ່ນີ້ພ້ອມກັບພວກເຈົ້າ. ອົບເຟະຍົບ 13:19

ຕອນຈົບຂອງພຣະທຳປະຖົມມະການແມ່ນສາມບົດສຸດທ້າຍ. ໃນບົດທີສີ່ສິບແປດ ຢາໂຄບ (ອິດສະຣາເອນ) ໄດ້ກ່າວຄຳອວຍພອນແກ່ບຸດຊາຍທັງສິບສອງຄົນຂອງລາວ ຊຶ່ງຖືກລະບຸໄວ້ໂດຍກົງວ່າເປັນຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ສິບສອງຜູ້ນັ້ນໃນ "ວັນສຸດທ້າຍ" ຂອງການພິພາກສາສິບສອນ.

ແລະ ຢາໂຄບໄດ້ເອີ້ນບັນດາບຸດຂອງຕົນມາ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງມາຊຸມນຸມກັນເຖິດ ເພື່ອຂ້ອຍຈະບອກແກ່ພວກເຈົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຈະບັງເກີດແກ່ພວກເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ. ຈົ່ງມາຊຸມນຸມກັນ ແລະ ຈົ່ງຟັງ, ໂອ ບັນດາບຸດຂອງຢາໂຄບ; ແລະ ຈົ່ງເງຍຫຼືຟັງອິດສະຣາເອນ ຜູ້ເປັນບໍດີຂອງພວກເຈົ້າ." ປະຖົມມະການ 49:1, 2.

ໃນ "ວັນສຸດທ້າຍ" ຂອງການພິພາກສາໄຕ່ສອນ

ພຣະອົງຊົງສັນຍາວ່າຈະຮວບຮວມບຸດຊາຍທັງສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງ

ຜູ້ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສິ້ນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ພົ້ນລະນາໄວ້ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.

ພວກເຂົາຖືກຮວບຮວມໂດຍການເອີ້ນຈາກຢາໂຄບ ເປັນການເອີ້ນຈາກປະຫວັດເບື້ອງຕົ້ນຂອງພວກເຂົາ

ທີ່ພວກເຂົາຖືກບອກໃຫ້ "ຟັງ" ແລະ "ເຊື່ອຟັງ." ໃນວັນສຸດທ້າຍ

ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເປັນແບບໂດຍບຸດຊາຍຂອງຢາໂຄບ "ຟັງ" ຂ່າວສານໜຶ່ງ ແລະ "ເຊື່ອຟັງ" ຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບກ່າວວ່າ "ຮັກສາ" ບັນດາສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ. ນີ້ແມ່ນການເອີ້ນຈາກບໍດີໄປຫາບຸດຫຼານ; ນີ້ຄືຂ່າວສານຂອງເອລີຍາ.

ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ "ບຸດຂອງຢາໂຄບ," ແລະຍັງຕ້ອງ "ເຊື່ອຟັງອິດສະຣາເອນ"

ຜູ້ເປັນບໍດີຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ.

ເອລີຍາ ແລະ ຢາໂຄບ ໃນພຣະທຳມາລາຄີເປັນຕົວແທນຂອງພົມມະຈາລິທິມິປັນຍາ ແລະ ພົມມະຈາລິທິເງິເຂົ້າ.

ຄຳເອີ້ນນັ້ນມາຈາກບໍດີຂອງເຂົາຄືຢາໂຄບ ແລະ ບໍດີຂອງເຂົາຄືອິດສະຣາເອນ,

ຊຶ່ງຊັບອກວ່າເມື່ອການເອີ້ນເທື່ອສຸດທ້າຍຖືກປະກາດ ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ເປັນອາດເວນຕົສ ລາວດິກາຍ ແລະ

ການເລືອກຖືກວາງໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາເອງວ່າ ຈະເປັນບຸດຂອງຢາໂຄບ ຜູ້ຫຼອກລວງ ຫຼືບຸດຂອງອິດສະຣາເອນ

ຜູ້ມີໃຈ. ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາສາມາດເລືອກໄດ້ຄືລົດອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງທີ່ຍິ່ງພາຍໃນຂ່າວສານນັ້ນ.

ຖ້າຂ່າວສານນັ້ນຖືກອ່ານ, ໄດ້ຍິນ ແລະ ຖືຮັກສາໄວ້,

ແລ້ວໂດຍລົດອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງອັນດຽວກັນທີ່ໄດ້ນຳສົ່ງທັງບວງໃຫ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ເຂົາຈະຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນບຸດຂອງອິດສະຣາເອນ. ການປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງ ຄື

ການຍັງຄົງຮັກສາປະສົບການຂອງຢາໂຄບ ຜູ້ຫຼອກລວງ ໄວ້.

ການເອີ້ນໃຫ້ມາຊຸມນຸມໂດຍຢາໂຄບ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນການເອີ້ນໃຫ້ມາຊຸມນຸມຂອງຂ່າວສານທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນ

Revelation ນັ້ນ, ເປັນສັນຍະລັກສຳຄັນທີ່ຄວນເຂົ້າໃຈ. "ຈັດເທືອ" ໃນ Leviticus ບົດ 26 ສອນວ່າ

ຈະບໍ່ມີການຊຸມນຸມເກີດຂຶ້ນ ຫາກບໍ່ໄດ້ມີການກະຈັດກະຈາຍເກີດຂຶ້ນກ່ອນ. ໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສິ້ນ

ຄົບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໄວ້ວ່າໜ້າກ່ອນການເອີ້ນ. ຄວາມຈິງຂັ້ນຖືກຊັບອກຊ້າງຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ.

ຈົ່ງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຢໂຫວາ, ໂອ ບັນດາປະຊາຊາດເອີຍ,

ແລະຈົ່ງປະກາດມັນໃນບັນດາເກາະທີ່ຢູ່ກອກໄປ, ແລະກ່າວວ່າ,

ພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ອິດສະຣາເອນກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈະຊົງຮວບຮວມເຂົາ, ແລະຊົງຮັກສາເຂົາໄວ້,

ດັ່ງຜູ້ລ້ຽງແກະຮັກສາຝູງແກະຂອງຕົນ. ເຢເຣມຍາ 31:10.

ພັນທະສັນຍາທີ່ຖືກຟື້ນຟູຂຶ້ນກັບຄືນໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສິ້ນນັ້ນ ຮວມມີພຣະສັນຍາວ່າ

ພຣະເຈົ້າຈະຂຽນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງໃຈຂອງເຂົາ.

ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການກະທຳແຫ່ງການຊົງສ້າງໂດຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍມາກ່ອນແລ້ວ.

ແລະພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ພວກພົນອ້າງຂອງເຈົ້າ, ແມ່ນແທ້ຮົບພວກພົນອ້າງຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃນວົງຍາດຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົວເຮືອນອົດສະຣາເອນທັງໝົດໂດຍສົມເຊີຍ, ແມ່ນຄົນທີ່ຊາວເຢຣູຊາເລັມໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງຢູ່ໃຫ້ໄກຈາກພຣະເຢໂຮວາເສຍ; ແຜ່ນດິນນີ້ຖືກປະທານໃຫ້ພວກເຮົາເປັນກຳມະສິດ." ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງກ່າວວ່າ, ພຣະອົງພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ; ເຖິງແມ່ນເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາໃຫ້ໄປໄກທຳມະການບັນດາປະຊາຊາດ, ແລະເຖິງແມ່ນເຮົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍເຂົາໄປຕາມບັນດາປະເທດ, ແຕ່ເຮົາຈະເປັນແກ່ເຂົາເໝືອນສະຖານນະມັດສະການນ້ອຍໜຶ່ງໃນບັນດາປະເທດທີ່ເຂົາຈະໄປເຖິງ. ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງກ່າວວ່າ, ພຣະອົງພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ; ເຮົາຈະຮວບຮວມພວກເຈົ້າອອກຈາກບັນດາຊົນຊາດ ແລະຈະຊຸມນຸມພວກເຈົ້າອອກຈາກບັນດາປະເທດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປນັ້ນ, ແລະເຮົາຈະປະທານແຜ່ນດິນອົດສະຣາເອນໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ແລະເຂົາຈະມາເຖິງທີ່ນັ້ນ, ແລະເຂົາຈະຂັບເອົາສັງຄົມໜ້າກຽດຊັງທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະບັນດາສັງຄົມເປັນທີ່ສະອົດສະຮຽນທັງປວງອອກຈາກທີ່ນັ້ນ. ແລະເຮົາຈະໃຫ້ໃຈອັນດຽວແກ່ເຂົາ, ແລະຈະໃສ່ຈິດວິນຍານໃໝ່ໄວ້ພາຍໃນພວກເຈົ້າ; ແລະເຮົາຈະເອົາໃຈຫນຶ່ງອອກຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຂົາ, ແລະຈະໃຫ້ໃຈເນື້ອແກ່ເຂົາ. ເອເຊກຍູນ 11:14-19.

ຍັງມີສິ່ງທີ່ຈະກ່າວຕື່ມອີກກ່ຽວກັບການຮວບຮວມຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສະໝັບສີພັນ ໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບ "ການກະຈັດກະຈາຍ," ແຕ່ອັນດັບທຳອິດ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງນຳເອົາການພິຈາລະນາເລື່ອງລາຍເຊັນຂອງ Alpha ແລະ Omega ໃນການອ້າງອີງທັງເກົ່າປະການນີ້ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາ ມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ.

ຄົນສອງຈຳພວກໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນສາມບົດສຸດທ້າຍຂອງພຣະທຳປະຖົມມະການ. ຈຳພວກໜຶ່ງແມ່ນພວກກະບົດ ແລະ ອີກຈຳພວກໜຶ່ງແມ່ນພວກມີບັນຍາ. ທັງສອງຈຳພວກໄດ້ຍື່ນສຽງໜັງທີ່ກ່າວວ່າ: ນີ້ແມ່ນທາງ ຈົ່ງເດີນໃນທາງນີ້; ແຕ່ຈຳພວກໜຶ່ງໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງສຽງແກ ແລະ ເດີນໃນທາງເກົ່າທັງຫຼາຍ. ຈຳພວກກະບົດໃນປະຖົມມະການ ບົດ 48 ຫາ 50 ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຜົ່າທີ່ສືບສາມ.

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົດສະຣາເອນໂບຮານ ມີສືບສາມເຜົ່າ ແລະໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ ມີສືບສາມສາວົກ. ສາວົກຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຖືກແຍກໃຫ້ໂດດເດັ່ນອອກຈາກສາວົກອື່ນສືບສອງຄົນ (ດັ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າອົມຖືກແຍກໃຫ້ໂດດເດັ່ນອອກຈາກເຜົ່າອື່ນໆ) ທັງສອງລ້ວນເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການກະບົດ. ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ເອີ້ນຢູ່ດາດໂດຍກົງວ່າເປັນພົມມະຈາຣິທິໃໝ່.

"ໄດ້ມີຫຍ້າບົນຢູ່ທຳມະການເຂົ້າສາລີ ແລະຈະມີຢູ່ສະເໝີໄປ, ພວກຍິງພົມມະຈາລີທີ່ໃໝ່ຈຳນວນຊຸກກັບພວກທີ່ສະຫລາດ, ຄືພວກທີ່ບໍ່ມີນ້ຳມັນໃນພາຊະນະຂອງຕົນຊຸກກັບຕະກຽງຂອງຕົນ. ໃນຄຣິດຕະຈັກທີ່ພຣະຄຣິດຊົງສ້າງຕັ້ງໄວ້ທັງໂລກໄດ້ມີຢູ່ດາດຜູ້ລວມມາກຄົນໜຶ່ງ, ແລະຈະມີພວກຢູ່ດາໃນຄຣິດຕະຈັກໃນທຸກຂັ້ນຕອນແຫ່ງປະຫວັດຂອງນາງ." Signs of the Times, October 23, 1879.

ຢູ່ດາ ອີສະກາຣິອົດ ເປັນພົມມະຈັນຍາບໍ່ສະຫລາດ; ລາວເປັນຫຍ້າບົນຂ້າວສາລີ ແລະ ຖ້າເປັນພົມມະຈັນຍາບໍ່ສະຫລາດ, ເຊັ່ນນັ້ນລາວກໍເປັນຄົນລາວໂອດໂກຍດ້ວຍ.

"ສະພາບຂອງຄຣິດຕະຈັກ ທີ່ຖືກແທນຄວາມໂດຍພວກພົມມະຈາຣິທິໃໝ່ເຂົ້າ, ກໍຖືກກ່າວເຖິງດ້ວຍວ່າເປັນສະພາບຂອງລາໂອດໂກຍ." Review and Herald, August 19, 1890.

ບຸດຊາຍສອງຄົນຂອງໂຢເຊັບຕ່າງກັນໄດ້ຮັບພອນຈາກຢາໂຄບໃນປະຖົມມະການບົດທີ 48, ແລະນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ ພວກເຂົາກໍຖືກເອີ້ນວ່າ “ເຄິງເຜົາ.” ຈະເປັນເຄິງເຜົາຫຼືນັກຕາມ, ພວກເຂົາກໍຍັງເປັນເຜົາຢູ່ ຢູ່ດາ ອີສະຄາຣ໌ໂອດ ຖືກແທນທຶດໂດຍມັດທິອາ ເພື່ອໃຫ້ເຕັມຕາແຫ່ງທິສິບສອງທຶດເຄີຍເປັນຂອງຢູ່ດາ ອີສະຄາຣ໌ໂອດ. ຢູ່ດາເປັນສາວົກຄົນໜຶ່ງ, ແລະໃນຄວາມໝາຍນີ້—ເມື່ອສິນສຸດຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານ ຈົ່ງມີສາວົກສິບສາມຄົນ, ດັ່ງທຶດເຄີຍມີເຜົາສິບສາມເຜົາໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ.

ເອເຟຣາອິມ ບຸດຊາຍຂອງໂຢເຊັບ (ເຜົາທິສິບສາມ) ໄດ້ກ້າຍເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການກະບົດ ເມື່ອສິບເຜົາທາງເໜືອໄດ້ພາກັນສະໜັບສະໜູນເຢໂຣໂບອາມ ແລະແບ່ງອານາຈັກອອກເປັນສິບເຜົາທາງເໜືອ ແລະສອງເຜົາທາງໃຕ້. ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງລະບຸເອເຟຣາອິມ ບຸດຊາຍໂຢເຊັບ ວ່າເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການກະບົດ ແທນທີ່ຈະເປັນມານາເສ ຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງລາວ? ການກະບົດທີ່ກ່ຽວພັນກັບເອເຟຣາອິມເລີ່ມຕົ້ນໃນບົດທິສິບແປດ ກ່ອນທີ່ຢາໂຄບຈະອວຍພອນບຸດຊາຍທັງສິບສອງຂອງທ່ານ. ໃນບົດທິສິບແປດ ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນບຸດຊາຍສອງຄົນຂອງໂຢເຊັບກ່ອນ. ເນື່ອງຈາກມານາເສເປັນບຸດຫົວປີ ໂຢເຊັບຈຶ່ງຄາດຫວັງວ່າພອນປະການທຳອິດໃນບັນດາບຸດຂອງຕົນຄວນຈະຕົກແກ່ມານາເສ, ແລະໂຢເຊັບໄດ້ກະບົດຕໍ່ການທີ່ຢາໂຄບເລືອກເອເຟຣາອິມ.

ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເອເຟຣາອິມໃນຖານະເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ຖືກເລືອກຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນມີພະຍານແຫ່ງການກະບົດ, ແລະຈຸດຈົບຂອງເອເຟຣາອິມຄືການກະຈັດກະຈາຍ “ເຈັດເທົາ” ຕາມພຣະທຳເລວີບົດ 26 ຕັ້ງແຕ່ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງ 1798. ໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ. ສິບເຜົາທາງເໜືອ, ອານາຈັກຂອງເອເຟຣາອິມ (ຊຶ່ງເອີ້ນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ ອີສະຣາເອນ) ໄດ້ຮັບບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍໃນຖານະເປັນອານາຈັກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ. ບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຄຳພະຍາກອນດ້ານເວລາໜຶ່ງ ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການທີ່ອຳນາດສັນຕະປາປາ ແລະ ອານາຈັກຂອງມັນໄດ້ຮັບບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍໃນປີ 1798. ບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາໃນປີ 1798 ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການລົ້ມລົງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງບາບີໂລນ ເມື່ອກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອຈະ “ມາເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍມັນໄດ້” ໃນດານຕີອນ ບົດ 11 ຂໍ້ 45. ການກະບົດ ແລະ ການລົ້ມລົງຂອງບາບີໂລນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ໄດ້ຖືກຊີ້ແບບໄວ້ໂດຍການກະບົດ ແລະ ການລົ້ມລົງຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາໃນປີ 1798, ຊຶ່ງຕໍ່ມາກໍໄດ້ຖືກຊີ້ແບບໄວ້ໂດຍການກະບົດ ແລະ ການລົ້ມລົງຂອງອານາຈັກເອເຟຣາອິມ (ອີສະຣາເອນ) ໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ., ຊຶ່ງກໍໄດ້ຖືກຊີ້ແບບໄວ້ໂດຍການກະບົດຂອງໂຢເຊັບຕໍ່ການດົນໃຈຜ່າຍຄຳພະຍາກອນຂອງບົດາຂອງລາວ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຕອນທ້າຍຂອງປະຖົມມະການ.

ການກະບົດທີ່ເອເຟຣາອິມເປັນສັນຍະລັກນັ້ນ ເລີ່ມຕົ້ນຈາກການກະບົດຂອງບົດາຂອງລາວ (ໂຢເຊັບ) ຕໍ່ບົດາຂອງຕົນ (ຢາໂຄບ). ໃນທຶສູດ ມັນນຳໄປສູ່ການກະບົດຂອງສິບເຜົາທາງເໜືອ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການ “ກະຈັດກະຈາຍທຶຖືກເປັນຕົວແທນ” ເປັນ “ເຈັດເທົາ” ໃນພຣະທຳເລວີບົດ 26. ໄລຍະເວລາແຫ່ງການທີ່ອານາຈັກຜ່າຍເໜືອຖືກກະຈັດກະຈາຍນັ້ນ ຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງໄລຍະ. ໄລຍະໜຶ່ງສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 538, ແລະໄລຍະຕໍ່ໄປສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798, ແລະທັງໝົດລ້ວນຊີ້ໄປຫາຂ່າວສານທີ່ຖືກ ເປີດຜະເນົາອອກກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະເປີດລົງໃນພຣະນິມົດ. ຂ່າວສານນັ້ນຊີ້ບອກການລົ້ມລົງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງບາບີໂລນ. ໃນແຕ່ລະຫຼັກໝາຍແຫ່ງປະຫວັດສາດພະຍາກອນຂອງເອເຟຣາອິມ ການກະບົດຖືກໝາຍໄວ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການກະບົດຂອງສາວົກຄົນທິສິບສາມ ຄື ຢູ່ດາ ອີສະຄາຣ໌ໂອດ. ສອງປະຈັກພະຍານນີ້ເປັນຜູ້ຊີ້ບອກວ່າ ເລກສິບສາມເປັນສັນຍະລັກຂອງການກະບົດ.

ແຕ່ຄວາມຈິງອັນສັກສິດເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ອາດຖືກຮັບຮູ້ໄດ້ເລີຍ
ຖ້າບຸກຄົນໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ຍິນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງອັດຕະໂນມັດ
ຊຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຄວາມຈິງປະການທຳອິດທີ່ມີເລື່ອງເພີ່ມ
ແລະເປັນຄວາມຈິງປະການທຳອິດທີ່ອັດຕະໂນມັດໄດ້ປະຖົມ.

ຕອນຈົບຂອງພຣະທຳປະຖົມມະການສອດຄ່ອງກັບແນວຄິດອິນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາມາ.
ໂດຍສະຫຼຸບ:

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ພຣະພາສີທັງສາມໃນສະຫວັນ ຄື ພຣະບໍດີ, ພຣະບຸດ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ໄດ້ເປັນພະຍານແກ່ການຊົງສ້າງພາສີສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ຊຶ່ງສຳເລັດໂດຍພຣະບຸດ
ຜູ້ຊົງເປັນພຣະວໍຈະນະດ້ວຍ. ພຣະວໍຈະນະໄດ້ກ້າຍເປັນຊ່ອງທາງແຫ່ງການສືບສານຈາກພຣະບໍດີໄປສູ່ມະນຸດ ແລະ
ພຣະວໍຈະນະເປັນຫົນທາງດຽວທີ່ມະນຸດຈະສືບສານກັບພຣະບໍດີໄດ້.
ຂ່າວສານຂອງພຣະບໍດີໄດ້ຖືກປະທານໂດຍພຣະບຸດແກ່ທຸດສະຫວັນກາບຣີເອນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາແທນລູຊີເຟີ
(ຜູ້ຖືແສງ) ຫຼັງຈາກການກະບົດຂອງລູຊີເຟີໃນສະຫວັນ. ກາບຣີເອນຮັບແສງ ຫຼື ຂ່າວສານ ແລະ
ນຳສົ່ງມັນແກ່ຜູ້ພະຍາກອນ ຜູ້ຊົງເປັນສົງຄົງອັນບໍລິສຸດ
ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ສົງຄົງຂ່າວສານຈາກພຣະບໍດີໄປສູ່ຄອບຄົວແຫ່ງສົງຄົງສ້າງທິຕິກຢູ່ໃນບາບ.
ຂ່າວສານທີ່ປະທານແກ່ຜູ້ພະຍາກອນນັ້ນຖືກຂຽນອອກເປັນລາຍລັກອັກສອນ
ແລ້ວຈຶ່ງຖືກຖ່າຍທອດໄປສູ່ມະນຸດ. ໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການສືບສານ ຂ່າວສານນັ້ນເປັນສົງບໍລິສຸດ ແລະ
ດ້ວຍເຫດນີ້ ຜູ້ພະຍາກອນ ຜູ້ຊົງເປັນມະນຸດທີ່ຕິກຢູ່ໃນບາບ ຈຶ່ງຕ້ອງເປັນຄົນບໍລິສຸດ.
ໃນຈຸດທີ່ຂ່າວສານອັນບໍລິສຸດຖືກສົ່ງຕໍ່ເຂົ້າສູ່ມືຂອງມະນຸດທີ່ຕິກຢູ່ໃນບາບ
ມະນຸດມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຈັບຕ້ອງຂ່າວສານອັນບໍລິສຸດດ້ວຍມືທີ່ບໍ່ໄດ້ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ດັ່ງນັ້ນ
ແສງແຫ່ງຂ່າວສານອັນບໍລິສຸດຈຶ່ງກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມມັດ.
ເມື່ອຂ່າວສານນັ້ນຖືກຮັບໂດຍຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄອບຄົວແຫ່ງມະນຸດທີ່ຕິກຢູ່ໃນບາບ
ມັນບັນຈຸພະລັງອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງອັນດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ຊົງສ້າງສັບພະສົງ
ອັນເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ໃຫ້ຄວາມຊອບທຳແກ່ຜູ້ນັ້ນ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການສືບສານ
ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດສຸດຂອງຂະບວນການສືບສານ. ເພາະສະນັ້ນ ຖ້າຂ່າວສານນັ້ນຖືກຟັງ ຖືກອ່ານ ແລະ
ຖືກຮັກສາ ຂ່າວສານນັ້ນຈະສົ່ງມະນຸດທີ່ຕິກຢູ່ໃນບາບຂຶ້ນໃໝ່ໃຫ້ເປັນຕາມພາບລັກຂອງພຣະບຸດ.

ຜູ້ທີ່ອ່ານ ແລະ ຜູ້ທີ່ຫຼາຍທີ່ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະ ຮັກສາສົງທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ
ຍ່ອມເປັນສຸກ; ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ພຣະນິມົດ 1:3

ໂຍຮັນໄດ້ພັນລະນາມະນຸດຊາດທີ່ຕິກຢູ່ໃນຄວາມບາບໃນ “ວັນສຸດທ້າຍ” ຂອງການພິພາກສາແບບສົບສວນ
ຜູ້ຊົງໄດ້ຍິນສຽງໜັງຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຂົາ ແລະ ຫັນກັບໄປເພື່ອຮັບຂ່າວສານທີ່ນຳໄປສູ່ອະດີດ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຮັບເອົາ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ່າວສານນັ້ນບໍ່ແມ່ນພຽງສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊີວິດ ແຕ່ເປັນຊີວິດຂອງພວກເຂົາໂດຍສົນເຊີງ
ກັບຖືກຊົງໃຫ້ຊອບທຳໃນທຶນນີ້ແລະໃນເວລານັ້ນ. ການຖືກຊົງໃຫ້ຊອບທຳ ຄືການຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ.
ເມື່ອບັນດາຜູ້ທີ່ອ່ານ ແລະ ໄດ້ຍິນຂ່າວສານທີ່ສົ່ງມາຈາກພຣະບໍດີ ຍອມຮັບຂ່າວສານນັ້ນ
ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ກໍ່ເປັນໂດຍຜ່ານຮົດອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງທີ່ຢູ່ພາຍໃນຂ່າວສານນັ້ນ.
ຮົດອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງນັ້ນເຮັດໃຫ້ວຽກງານແຫ່ງການໃຫ້ມະນຸດຊອບທຳສຳເລັດ
ເມື່ອມະນຸດເຊື່ອດັ່ງທີ່ອີບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອ. ຂ່າວສານນັ້ນສົ່ງສອນພວກເຂົາໃຫ້ຫັນກັບໄປ ແລະ ຟັງສຽງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງ
ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ທາງເດີມອັນແກ່ແກ່ ອັນເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານ.
ຂ່າວສານນັ້ນນຳພາພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຄວາມຈິງທັງສົນ
ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາດຳເນີນໄປໃນທາງເດີມອັນແກ່ແກ່ນັ້ນ
ພວກເຂົາກໍ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນທາງຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຊົງໃຫ້ຊອບທຳ.

ແຕ່ທາງຂອງຜູ້ຊອບທຳເປັນດັ່ງແສງສະຫວ່າງອັນສ່ອງໄສ,
ຊົງສ່ອງສະຫວ່າງຫຼາຍຂຶ້ນແລະຫຼາຍຂຶ້ນຈົນເຖິງວັນອັນສົມບູນ. ທາງຂອງຄົນຊົວເປັນດັ່ງຄວາມມົດມົວ:
ເຂົາບຮູ້ວ່າຕົນສະດຸດເພາະຫຍັງ. ລູກເອີຍ, ຈົ່ງໃສ່ໃຈຄຳຂອງພໍ່; ຈົ່ງເອົາຫຼັກຖານຄຳຂອງພໍ່.
ຢ່າໃຫ້ມັນຄາດຈາກສາຍຕາຂອງເຈົ້າ; ຈົ່ງຮັກສາມັນໄວ້ໃນທຳມະກາງໃຈຂອງເຈົ້າ.
ເພາະມັນເປັນຊີວິດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ພົບມັນ, ແລະເປັນສຸຂະພາບແກ່ເນື້ອກາຍທັງໝົດຂອງເຂົາ.
ຈົ່ງຮັກສາໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະຈາກໃຈນັ້ນເປັນບ່ອນເກີດຂອງຊີວິດ.
ຈົ່ງກຳຈັດບາກອັນຄົດງ່ອອກໄປຈາກເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຮົມຝັບາກອັນບົດເບື້ອງໄປຈາກເຈົ້າ.
ຈົ່ງໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າມອງຕັ້ງໄປຂ້າງໜ້າ, ແລະໃຫ້ໜັງຕາຂອງເຈົ້າຈ້ອງຕັ້ງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ.
ຈົ່ງພິຈາລະນາເສັ້ນທາງແຫ່ງຕົນຂອງເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ທາງທັງໝົດຂອງເຈົ້າຖືກສະຖາປະນາໄວ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງ.
ຢ່າຫັນໄປທາງຂວາຫຼືທາງຊ້າຍ: ຈົ່ງຖອນຕົນຂອງເຈົ້າອອກຈາກຄວາມຊົ່ວ. ສຸພາສົດ 4:18–27⁴

ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ມາ
ດຳເນີນຢູ່ໃນທາງທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຂາດຕອນ
ແຕ່ແສງສະຫວ່າງນັ້ນເອງກໍເຮັດໃຫ້ທາງຂອງຄົນອະທຳມົດມົວລົງຕາມສັດສ່ວນ.
ແສງສະຫວ່າງແຍກອອກຈາກຄວາມມົດ.
ຮີດອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງທີ່ໄດ້ຊົງບັນລຸໃຫ້ເກີດມີແສງສະຫວ່າງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ
ກ່ອນທີ່ໃຫ້ເກີດຜົນຢ່າງດຽວກັນແກ່ມະນຸດໃນຕອນອະດີດ ດັ່ງທີ່ແສງສະຫວ່າງໄດ້ກະທຳໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ.
ຈຳພວກທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງສຽງທີ່ຢູ່ທາງຫຼັງ ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເລືອກດຳເນີນໃນທາງທີ່ມົດມົວ “ສະດຸດ”
ທີ່ພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງ ເພາະພວກເຂົາສະດຸດໃສ່ສິລາຮາກຖານ ຄືສິລາເກົ້າແກ່ທີ່ໄດ້ຖືກພິສູດແລ້ວ.
ສຽງນັ້ນແມ່ນ Alpha ແລະ Omega, ແລະເມື່ອບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກນັບວ່າຊອບທຳໄດ້ຍື່ນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ
ແລະນ້ອມໃຈຂອງຕົນເຂົ້າຫາຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາກໍຮັກສາຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ທຳມະກາງໃຈຂອງຕົນ ເພາະ
Alpha ແລະ Omega ຊົງຫັນໃຈຂອງພວກເຂົາໄປຫາບັນພະບຸລຸດ, (ອະດີດ)
ແລະໃຈຂອງບັນພະບຸລຸດກໍຊື້ໄປຫາຕອນອະດີດສານ.

ທາງຂອງຄົນຊອບທຳນັ້ນທຸ່ງຕັ້ງ; ພຣະອົງຜູ້ທຸ່ງຕັ້ງທີ່ສຸດ ຊົງຊົງນຳໜ້າກົວຖືຂອງຄົນຊອບທຳ. ແທ້ຈິງ,
ໃນທາງແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ, ໂອ ພຣະຢາເວ, ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຄ້ອຍຖ້າພຣະອົງ;
ຄວາມປາຖະໜາແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
ແລະຢູ່ທີ່ການລະນຶກເຖິງພຣະອົງ. ດ້ວຍຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປາຖະໜາຫາພຣະອົງໃນຍາມຄຳຄົນ; ແທ້ຈິງ, ດ້ວຍຈິດວິນຍານພາຍໃນຂ້ານ້ອຍ
ຂ້ານ້ອຍຈະສະແຫວງຫາພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າ: ເພາະເມື່ອການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ,
ຊາວໂລກຈະຮຽນຮູ້ຄວາມຊອບທຳ. ເອຊາຍາ 26:7–9.

ພຣະເຈົ້າຊົງ ຫຼືພຣະອົງພິພາກສາ ບັນດາຜູ້ທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນວິທີທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ,
ແລະພຣະອົງກະທຳເຊັ່ນນັ້ນໃນ “ວັນສຸດທ້າຍ” ເມື່ອການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.
ຜູ້ຊອບທຳແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຄ້ອຍຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຕາມຄວາມສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງເວລາການລ່ຽມໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ.
ຄວາມປາຖະໜາຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ດຳເນີນໃນວິທີແຫ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມເພີດເພີນຂຶ້ນ
ຄືການເຂົ້າໃຈພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ອັນໝາຍເຖິງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນແລະຫຼາຍຂຶ້ນ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຄ້ອຍຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ປະກາດຂ່າວສານເຕືອນຄັງສຸດທ້າຍ,
ເພາະພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ປະກາດສຽງຮ້ອງຍາມທຸ່ງຄືນ, ຊົງແນ່ນອນແລ້ວແມ່ນຂ່າວສານພາຍໃນຂໍ້ທ້າວຂອງ
Revelation ບົດ 18 ທີ່ຕາມມາດ້ວຍຂ່າວສານພາຍນອກຂໍ້ທ້າວ.

ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີອຳນາດຢ່າງໃຫຍ່;
ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍສະຫວ່າງໄສດ້ວຍພຣະສິຣິຂອງທ່ານ. ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງກ້າວວ່າ,
ບາບໂລນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກຜົນງານ,

ເປັນທີ່ສົງໄສຂອງວິນຍານໂສໂຄກທຸກຊະນິດ,
ແລະເປັນກົງຂັງຂອງນິກາຍທຸກຊະນິດທີ່ບໍ່ສະອາດແລະເປັນທີ່ຊົງຊັງ. ເພາະວ່າ
ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງໄດ້ຕົວເຫັນແຫ່ງພຣະພຸດທະຂອງການຫຼີ້ນຊື່ຂອງນາງ,
ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຫຼີ້ນຊື່ກັບນາງ,
ແລະພວກພໍ່ຄ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຮັບມືຂຶ້ນໂດຍອາໄສຄວາມຝຸ່ນເຝື້ອຍອັນຫຼວງຫຼາຍຂອງນາງ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນອີກສຽງໜຶ່ງຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີ້ນ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ, ແລະເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ.
ພຣະນິມົດ 18:1-4.

ເມື່ອທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ຄຣິສຕະຈັກແອດເດນຕີສວັນທີ່ຈັດໄດ້ປະຕິເສດການເອີ້ນຄັງສຸດທ້າຍຂອງຕົນໃຫ້ກັບຄືນໄປສູ່ທາງເກົ່າ.
ຈາກນັ້ນມາ ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນກໍໄດ້ຢຸດເຊົາເປັນເຂົ້າແຫ່ງໂປຣແຕສແຕນທີ່ເທົ່າໃນສະຫະລັດ. ໃນຈຸດນັ້ນ
ຂະບວນການທົດສອບໄດ້ລົງມາຂຶ້ນສຳລັບຜູ້ທີ່ເລືອກຮັບເອົາຂ່າວສານແຫ່ງສຽງອັນດັງກັນນີ້ແລະກິນມັນ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວໂດຍໂຍຮັນ
ເມື່ອທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບໄດ້ລົງມາໃນຕອນລຸ່ມຂອງແອດເດນຕີສົມ ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ
1840. ຊາດຝ່າຍວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບເອົາຜ້າຄຸມບ່າແຫ່ງໂປຣແຕສແຕນທີ່ເທົ່າ
ເມື່ອຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດຖືກປະຕິເສດ
ຕໍ່ມາກໍໄດ້ດຳເນີນຕາມຮອຍຕົນຂອງໂປຣແຕສແຕນຜູ້ຫຼົງຖອຍ ໃນຕອນລຸ່ມຂອງແອດເດນຕີສົມ.

ເຂົາເຈົ້າທີ່ໄດ້ຍອມຮັບຂ່າວສານໃນໜັງສືນ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 10
ຈຶ່ງໄດ້ຮັບເຂົ້າແຫ່ງໂປຣແຕສແຕນ. ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບໃນຕອນຕົ້ນຂອງອັດເວັນຕົສ
ຕັ້ງແຕ່ປີ 1840 ເຖິງ 1844 ເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບໃນຕອນທ້າຍຂອງອັດເວັນຕົສ
ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.
ພາຍໃນປະຫວັດສາດທຳອິດຂອງຊ່ວງປີ 1840 ເຖິງ 1844,
ແລະຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບທີ່ລົງມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ໄດ້ໝາຍເຖິງການບ່ຽນຜ່ານຕາມຍຸກສະໄໝການຈັດສັນ
ຈາກຄະນະຜູ້ເຊື່ອຖືເດີມຜູ້ຖືຮັບຜ້າຄຸມແຫ່ງໂປຣແຕສແຕນ
ໄປສູ່ຄະນະຜູ້ເຊື່ອຖືໃໝ່ຜູ້ຖືຮັບຜ້າຄຸມແຫ່ງໂປຣແຕສແຕນແທ້.

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນຍິ່ງກວ່າສຳລັບການພິຈາລະນາຂອງພວກເຮົາກ່ອນກັບເສັ້ນທາງຂອງຜູ້ທີ່ຖືກໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທຳ
ກໍຄືວ່າ ພາຍໃນປະຫວັດສາດນັ້ນມີຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງໜຶ່ງ
ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການລົງມາຂອງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ.
ພວກຜູ້ສັດທາອາທິດພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງຕົນຢູ່ໃນເວລານັ້ນ
ຊຶ່ງສົນສຸດລົງດ້ວຍການເປີດຜະນຶກຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ.
ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບນັ້ນໃນຕອນຕົ້ນຂອງອັດເວັນຕົສົມ
ໄດ້ສົນສຸດລົງເມື່ອຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນສົນສຸດລົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.
ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບໃນຕອນປາຍຈະສົນສຸດລົງສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກແທນໂດຍໂຍຮັນ
ໃນເວລາມີກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ. ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນໃນຕອນປາຍ
ຈະສົນສຸດລົງເໝືອນດັ່ງໃນຕອນຕົ້ນ, ແລະໃນຕອນຕົ້ນຂອງອັດເວັນຕົສົມ ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ
ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກລ່ວງໜ້າກ່ອນການສົນສຸດຂອງຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບ.
ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນໃນຕອນຕົ້ນ ບັນຍາຍລັກຖືກເປີດຜະນຶກອີກໃນຕອນປາຍ.

ພວກພົມຈັນຍົງທີ່ສະຫຼາດຜູ້ໄດ້ຮັບການນັບວ່າຊອບທຳ ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ
ໃນເວລາທີ່ພວກພົມຈັນຍົງທຶງຈຳລົດຮ້າຍເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ນິເມນການພັກຜ່ອນ ທີ່ດ້ວຍສົງໄພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ຄົນອ່ອນລົ້າໄດ້ພັກ; ແລະນິເມນຄວາມຊຸ່ມຊື່ນພື້ນກຳລັງ: ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ.
ແຕ່ພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຫວາໄດ້ເປັນແກ່ພວກເຂົາວ່າ ຂັບນັດຊ້ອນເທິງຂັບນັດ, ຂັບນັດຊ້ອນເທິງຂັບນັດ; ບັນທັດຊ້ອນເທິງບັນທັດ, ບັນທັດຊ້ອນເທິງບັນທັດ; ນິດໜ່ວຍຢູ່ບ່ອນນີ້ ແລະນິດໜ່ວຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄປ, ແລະຫງາຍຫຼັງລົ້ມລົງ, ແລະແຕກຫັກ, ແລະຖືກດັກຈັບ, ແລະຖືກຈັບໄປ. ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງຟັງພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຫວາ, ພວກທ່ານຜູ້ດູໝືນ, ຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນໃນເຢຣູຊາເລັມ. ເພາະວ່າພວກທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ, ແລະກັບນະລົກພວກເຮົາກໍ່ຕົກລົງກັນແລ້ວ; ເມື່ອໄມ້ຫວາຍທຸກຖ້ວມລົ້ນຈະຜ່ານມາ, ມັນຈະບໍ່ມາເຖິງພວກເຮົາ: ເພາະພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄຳມຊາເປັນຫົວໄຂຂອງພວກເຮົາ, ແລະໄດ້ຊ້ອນຕົວຢູ່ໃຕ້ຄວາມເທັດ: ເພາະສະນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຕັດດັງນີ້ວ່າ, ເບິ່ງແມ່, ເຮົາວາງຫົນກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ໃນສະໄໝເພື່ອເປັນຮາກຖານ, ເປັນຫົນທີ່ຜ່ານການພິສູດແລ້ວ, ເປັນຫົນມຸມເອກອັນປະເສດ, ເປັນຮາກຖານທີ່ໝັ້ນຄົງ: ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຈະບໍ່ຮັບຮ້ອນ. ເອຊາຍາ 28:12-16.

ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກນັບວ່າຊອບທຳນຳຂ່າວສານອັນບໍ່ລົ້ມລົງແຫ່ງ “ສຽງຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນ” ໄປສູ່ຄຣິດຈັກ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ປະກາດຂ່າວສານຂອງສຽງທີສອງ ເມື່ອພວກເຂົາເອີ້ນມະນຸດຊາດໃຫ້ອອກຈາກບາບໂລນ.

“ດັ່ງນັ້ນ ໃນພາລະກົດສຸດທ້າຍເພື່ອການເຕືອນໄລກນັ້ນ ມີການເອີ້ນສອງປະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນຖືກສົ່ງໄປຫາຄຣິດຈັກທັງຫຼາຍ. ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງແມ່ນ, ‘ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ, ເພາະນາງໄດ້ຮັດໃຫ້ບັນດາຊາດທັງປວງດົມເຫຼັ້ງແຫ່ງພຣະພໍ່ໂຮດຂອງການຫຼົ້ມຊ້ຳຂອງນາງ.’ ແລະໃນສຽງຮ້ອງດັ່ງແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ມີສຽງໜຶ່ງໄດ້ຍິນມາຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ, ‘ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ ແລະເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ. ເພາະບາບຂອງນາງໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຫວັນ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມອະທຳຂອງນາງແລ້ວ.’” Review and Herald, December 6, 1892.

ຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກບາບໂລນ ແລະເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນວິຖີແຫ່ງຜູ້ຊອບທຳ ຍ່ອມຖືກຮັບເຂົ້າໃນຄອກໂດຍທາງນຳແຫ່ງບັບຕີສະມາ ອັນຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພຣະນາມແຫ່ງພຣະພາຄີສາມໃນສະຫວັນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກນັບວ່າຊອບທຳ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜູ້ທີ່ກຳລັງຟັງຂ່າວສານທີ່ຖືກນຳມາສົ່ງແກ່ໂຢຮັນຢູ່ເກາະປັດໂມ ຫຼືຜູ້ທີ່ຕົກລົງເອີ້ນໃຫ້ອອກມາຈາກບາບໂລນ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍການຮັບພຣະວິນຍານບໍ່ລົ້ມລົງ. ການປະສານກັນນັ້ນລະຫວ່າງຄວາມເປັນພຣະຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລົ້ມລົງ ແລະຄວາມເປັນມະນຸດຂອງມະນຸດ ໄດ້ສຳເລັດຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ຖືກຕັ້ງໄວ້ເປັນແບບຢ່າງ ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບເອົາທຳມະຊາດມະນຸດໄວ້ໃນພຣະອົງເອງ. ໜຶ່ງແສນສະໝັດສິດ ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນພະຍານສອງຝ່າຍ ຄື ບຸດຊາຍສົບສອງຄົນຂອງຢາໂຄບ ແລະສາວົກສົບສອງຄົນ. ຄົນຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຜົາທີ່ສົບສາມ ແລະສາວົກຄົນທີ່ສົບສາມ. “ສົບສາມ” ທັງສອງໃນແຕ່ລະພາບປະກອບນັ້ນ ລ້ວນຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດແດ່ພຣະເຈົ້າ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດການຊົງເອີ້ນນັ້ນ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອຊາວ ໃນຂະນະທີ່ອົງຊາຍຂອງເຂົາຄືຢາໂຄບ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ຍອມຮັບການຊົງເອີ້ນນັ້ນ. ເອຊາວ ແລະ ຢາໂຄບ ທັງສອງ ຕ່າງກໍ່ເປັນຕົວແທນຂອງເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕີສ ຝ່າຍລາໂອດິເຊຍ ໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ. ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງຍອມຮັບຂ່າວສານບໍ່ລົ້ມລົງທີ່ຖືກຖ່າຍທອດຜ່ານບັນດາຂໍ້ຂຽນຂອງຜູ້ພະຍາກອນ ແລະຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນອິດສະຣາເອນ ໃນຂະນະທີ່ເອຊາວຍັງຄົງຮັກສາຊື່ຂອງຕົນໄວ້.

ແນ່ນອນວ່າ ໃນເກົ້າບັນທັດນຶກງ່ວກັບອາລຟາແລະໂອເມກາຍັງມີເນື້ອຫາອີກຫຼາຍ, ເພາະວ່ານີ້ເປັນພຽງບົດສະຫຼຸບໂດຍຫຍໍ້ຂອງບັນດາການລົມຕົ້ນແລະຈຸດຈົບທັງຫຼາຍໃນພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເກົ້າແນວຂອງປະຫວັດສາດ ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ນັບຕັ້ງແຕ່ການຊົງສ້າງຈົນເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ. ທັງເກົ້າແນວແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້
ທຶກວ່າເຖິງຈຸດລົມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດ ລ້ວນແຕ່ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບສາມຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະນິມິດ ບົດທີໜຶ່ງ.
ສາມຂໍ້ນັ້ນຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ຊົງຖືກເປີດຜະນຶກອອກກ່ອນທີ່ໄວລາແຫ່ງການພິສູດຈະປົດລົງ
ເປັນການສຳແດງພະລັງແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈະມີພະລັງອື່ນໃດອີກ
ທີ່ສາມາດປະກອບສ້າງຄຳພະຍານອັນສັບຊ້ອນທີ່ຖັກທຳປະສານກັນຢ່າງລະອຽດເຊັ່ນນີ້ ຈາກພະຍານຫຼາຍຄົນ
ຜູ້ໄດ້ໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງຕົນນັບຕັ້ງແຕ່ສະໄໝໂມເຊ ຈົນເຖິງສະໄໝຂອງໂຢຮັນຜູ້ຮັບພຣະນິມິດ?

ຈົ່ງຖອດເກບຂອງທ່ານອອກ ເພາະວ່າບ່ອນນີ້ເປັນແຜ່ນດິນອັນບໍ່ລົງສຸດ.